

Ғәли ВӘЛИУЛЛИН

АРЫШ УТРАУЫ

Хикәйә

Илмир Салимғарәев һүрәте

Инеш һүз

Урал таузарынан алышта, Эстонияның Балтик диңгезе ярында яткан Палдиски калаһында, башкорт халкының милли батыры Салауат Юлаевтың шәхси катнашлығында 1784—1787 йылдарға таштан төзөлгән изге Георгий Победоносец сиркәзе бар. Был сиркәз Палдиски калаһы халкы өсөн Константинополь епархияһының бер өлөшө генә түгел, ә халык-ара Салауат Юлаев исемендәге клубтың үзәге, йыйылып һөйләшеү, кәңәшләшеү, халык хәтерендә һақланған тарихи мәълүмәттәрҙе еткереп урыны ла.

Башкортостан Республикаһының рәсми делегацияһы составында мин дә күп тапқырҙар Палдиски калаһына сәфәр кылыу бәхетенә ирештем. Салауат Юлаевтың каторгала йөрөгән юл-һуҡмактарын гизеп, канлы тирҙәре тамған таш карьерында булып, Балтик диңгезе ярында милли батырыбыздың шул ерҙәрҙә үткән тормошон күзалланым...

Салауат Юлаевтың данлы һәм аяныслы тормош юлын ентекләп өйрәнеүем, эзләнеүем 2000—2004 йылдарға — уның 250 йыллығына карата Башкортостан Республикаһы Милли музейында батырдың балауыз һынын эшләүҙән башланды. 2003—2004 йылдарға Малаяз ауылында урынлашкан Салауат Юлаев музейы бинаһына реконструкция яһауға һәм экспозицияһын яңынан короуға етәкселек иттем. Яугирҙың үлүм юлын китаптар һәм архив документтары аша эзмә-эз тикшереп сыҡтым.

Шул уҡ 2004 йылда Салауат районының Әлкә ауылы мәктәбендәге Салауат Юлаев музейында батырдың үлүм сағында китап уҡыуға яратканын күрһәتكән диарама концепцияһын яҙдым. Ул диарама тиңләп йылдан ашыу Әлкә ауылы балаларын һәм музейға килгән һәр кешене белем алыуға саҡырыуын дауам итә. Юлай Азналин Польша ерҙәрендә күрһәتكән батырлыҡтары өсөн бүләкләнгән значегын (1770 йылдарға значег тип бәләкәй байрак — штандартты атағандар) Пугачев ихтиласын баһтырыуға озатканда Салауатка биреп ебәргән, тигән һүҙҙәрҙе тикшерҙем һәм Салауат йыйынында шундай уҡ йәшел штандарт күтәрергә тәкдим иттем.

2004 һәм 2014 йылдарға Палдиски калаһындағы Салауат Юлаев музейының концепцияһын яҙдым һәм уны яңыртыуға катнаштым. Батырыбыздың табак бакырҙан һуғып эшләнгән бюсына үз кулым менән реставрация яһаным, ул кырыс диңгез яры тәбиғәтендә күп урындарҙан тишелеп бөткәйне.

Палдиски калаһында йәшәүселәр башкорт милли батыры Салауатка оло хөрмәт менән карайҙар, уны “князь Салауат” тип зурлап һөйләйҙәр. Изге Георгий Победоносец сиркәзендә миңә хезмәткәрҙәр Салауат Юлаев, Юлай Азналин, Кәнзәфәр Усаевтардың каторгала ябай ғына каторжандар булмауҙары тураһында һөйләне. Үзгән йыл ошо сиркәүҙә Париждан һәм Мәскәүҙән алып киленгән, 1774 йылдың 25 ноябрәндә Салауатты кулга алған ваҡытта батша офицерҙары унан тартып алған һызма пистолетты һәм зур бысакты күрһәттеләр. Ошо мәълүмәттә асыҡлау, тикшереп, эзләнеү үткәреү эштәре күп әле.

Әле һезгә Палдиски калаһында милли батырыбыз Салауат Юлаев, уның атаһы Юлай Азналин һәм башка каторжандар тураһында халык телендә йәшәп килгән хәтер-тарихты еткерәм.

...1775 йылдың 21 сентябре. Әбейзәр сыуағының йылы, матур көнө. Өфө провинция канцелярияһының карарын үтәп, кала магистратура бинаһы эргәһендәге майзансыкта Пугачевтың көрәштәштәре — ерем-һыуым, халкым тип, үз ғүмерзәрен йәлләмәй ихтилал яуына ингән Юлай Азналин һәм Салауат Юлаевты яңынан язаланылар, танау тишектәрен тимер ыргак менән өзөп алдылар, мәсхәрәләп маңлайзарына ЗБИ (З — злодей, Б — бунтовщик, И — изменник) тигән тамға һуктылар.

Ун көндән һуң, 2 октябрҙең иртә таңында, Салауат менән Юлайҙы Өфөнән Балтик портына мәңгелек һөргөнгә ебәрҙеләр. Қояштың беренсе нурҙары офокта күренә генә башлаған сакта уларҙы, аяк-кулдарын бығаулап, төрмә арбаһына ултырттылар. Ғүмерзәре ахырынаса һөргөнгә ебәрелгән кешеләргә үззәре менән йыл мизгеленә ярашлы кейем-һалым, юлда ашарға азык-түлек алырға рөхсәт ителде.

Конвой начальнигы И.Бушман Юлай менән Салауаттың тимер бығауҙарын тағы бер тикшереп сықты һәм уларҙың ныклы булығына кәнғәт калып:

— Бына был төргәктәрҙе һезҙең туғандарығыҙ әзерләгән. Унда кышкы кейем, әзәрәк азык-түлек. Төргәктәрҙе тикшерҙек, ярамаған нәмә юк. Арба эсенә һалығыҙ әйберзәрегезҙе. Юл озон һәм оҙак. Һезҙең өсөн, господа каторжане, кире қайтыу юлы юк. Тизерәк қыланығыҙ, — тине.

Салауат, тимер бығауҙарына игтибар итмәйенсә, туғандары әзерләп ебөргән дүрт төргәкте тейәнә һәм камсы һуктырыуҙан әле һаман да һызлаған арка яраларынан интектең атаһына арбаға ултырырға ярҙам итте.

Салауат менән Юлай төрмә арбаһының рәшәткәле тәзрәһенән иртәнге йоконан әле уянып өлгөрмөгән Өфөгә һәм һызылып киткән ап-ак нескә томанға төрөнгән Ағизел йылғаһына текәлеп, эстән генә бәхилләштеләр. Туйғансы күреп қалырға теләп, йәш тулы күззәре менән уның текә қаялы ярҙарына, төрлө төстөгә көзгә урман-болондарға һуңғы тапқыр қаранылар. Төрмә арбаһы әкрән генә сайкала-сайкала алға — мәңгелек каторғаға юлланды...

Ике ай буйы озон һәм ауыр юл үтеп, Өфө, Қазан, Түбәнге Новгород, Мәскәү, Тверь, Псков, Дерпт, Ревель қалалары аша 1775 йылдың 29 ноябрәндә Юлай һәм Салауат Рогервик кәлғәһенә көслә һак астында килеп еттеләр.

Рогервика Рәсәй императоры Петр I катнашлығында 1718 йылдың 19 июлендә нигез ташы һалына. Был кәлғә Рәсәйҙең Балтик диңгезе хәрби флотының қараптары һәм саузағәрзәрҙең қәмәләре өсөн иң уңайлы, қышкы каты һыуықтарҙа ла туңмаған порт булып, тип уйлай император һәм зур төзөлөш башларға указ бирә. Бында тиз арала эшселәр йыйыла һәм төзөлөш материалдары килтерелә.

Рогервиктың тәүге өйзәрен, казармаларын, Георгий Победоносец сиркәуен, ел тирмәнән, диңгез қәмәләрен бушатыу өсөн ике пристань төзөүгә Рәсәй ғәскәрәненң Финляндия корпусынан — 500 һалдат, Ревель гарнизонынан — бер батальон, Ревель төрмәһенән — бер нисә йөз тоткон, генерал Репнин дивизияһынан 600 ат һәм арба ебәрелә. 1722 йылдың 27 октябрәндә император Петр I указына ярашлы, бында каторга төрмәһе асыла һәм бөйөк Рәсәй империяһының төрлө яктарынан һөргөн эштәрәнә һөкөм ителгәндәр кәлғә төзөүзә катнаша.

Нығытмалағы каторга төрмәһендә кешеләр ауыр эштән, аслықтан, төрлө йоғошло ауырыуҙарҙан, әзәм түзмәслек көнкүрештән күпләп қырыла. Архив документтарына ярашлы, бында 1753—1756 йылдарҙағына ла 1310 каторжан һәләк була.

Голландия проекты буйынса инженер-полковник Люберас етәкселегендә һалынған биш бастионлы был кәлгә кеше һөйәктәре өстөндә төзөлә. Һәләк булған каторжандарзы 1770 йылдарза нығытманың төньяк һәм көньяк сиктәрәндә зур дөйөм кәберлектәрзә ерләйзәр.

Рогервик швед телендә «арыш утрауы» тигендә аңлата. Рогервик, таш тирмән кеүек, бойзай ярмаһын түгел, ә кешеләрзән баштарын көн дә ашап тамағы туймаған аждаһа һымак күзаллана.

Нығытма эсендә гарнизонда хезмәт иткән һаксы һалдаттар өсөн 1720—1740 йылдарза алтмыштан артык ағас казарма төзөлә. Бастион төрмәһендә һөргөнсөләрзә тоту өсөн урын етмәгәс, биш казарманың ишек-тәзрәләренә тимер рәшәткә куйып, каторга төрмәһенә әйләндерәләр.

...Яңы килтерелгән бер төркөм енәйәтселәр менән Юлай һәм Салауатты ошо ағас казармаларзың берененә урынлаштырзылар. Каторжандарзың һәр көнө бер төрлө эштән ғибәрәт — иртәнән кискә тиклем Балтик диңгезе ярында урынлашқан таш карьерында кәйлә менән таш ақтарыу, блоктар яһау. Һәр берененә эш урыны күрһәтелгән, план еткерелгән, уны үтәмәү мөмкин түгел.

Енәйәт хокуктары канунына ярашлы, гүмерлек каторгаға хөкөм ителгән дәүләт енәйәтселәре ике йыл буйы — тимер кул бығауын, ә инде бүтәндәр аяк бығаузырын сисмәйенсә йөрөргә тейеш.

Таш карьерының бер осонда һөргөнгә яңы килгән каторжандар эшләһә, икенсе осонда төрмәлә күп йылдар ултырған бығауһыз енәйәтселәр таш яра ине.

Көззөн һуңғы көндәре. Балтик ярына кар катыш ямғырзари менән кыш яқынлашты. Диңгеззән бер туктауһыз өргән дымлы, үзәккә үтерлек һалкын ел каторжандарзың арыған тәндәрен өшөтә, ауыр таштарзы көнө буйы күтәрәп ташыузан бил, аяк-кулдары һызлай. Һырга батқан сикә-маңлайзариңдағы тир, ауыр арбаларзы бормалы-бормалы һукмактарзан арып-талып әткәндә, тамсы-тамсы булып ергә тама. Әсе тир менән һуғарылған һукмактарза үлән дә, ағас та үсмәй, шикелле, сөнки бөгөн дә, ике быуат ярым үтһә лә, ул һукмактар һакланған.

Карьерза эш башлар алдынан һаксылар кулдағы тимер бығаузын йозағын асып, уң кулды таш ташый торған тачканың тимер ыргағына беркетеп куялар. Шулай итһән, эргәләге таштарзы ерзән күтәрәп, арбаға тейәргә һәм әзер блоктарзы, бормалы-бормалы һукмактарзы үтеп, яр башындағы складка ташырға мөмкин.

Юлай һәм Салауат һөргөнгә һуңғы айзарза ебәрелгән каторжандар менән бергә эшләнеләр. Улар араһында Пугачев ихтиһалында бергә катнашқан Кәнзәфәр Усаев, И.Я.Почиталин, А.Т.Долгополов, Е.Н.Тюленев, М.Д.Горшков, Н.И.Ульянов, Д.К.Қараваев, И.С.Аристов кеүек билдәле шәхестәр зә бар ине.

Ауыр эш, аслы-туклы ашау, өс кейеменә тузып йиртылып бөтөүе, кулдағы тимер бығау, йөрәктәрзә быуған һары һағыш Юлайзың йәнен, көсөн һурзы. Беренсе каты һыуыктар еткәс, ул ауырып аяктан яззы. Салауат атаһын һауықтырыу өсөн йәнен һурып бирергә әзер ине. Иптәштәре лә хәлдәренән килгәнсә ярзам итергә тырышты.

Бергәләп йыйылып хәл иткәс, дарыуы ла, ашарға ашы ла табылды. Өс азнанан һуң Юлай яйлап кына һауыға башланы. Тик камсыларзан умырылып бөткән арка һызлауы, үпкәләргә һыуык тейеүзән нык йүткерәүе генә һис тә тынғылык бирмәй ине. Каторгала беренсе кыш ауыр, аяныслы үтте. Аслыктан, һыуыктан, йоғошло ауырыузарзан, ауыр эштән байтак каторжан һәләк булды. Әй Хозай, һиндәй генә язмыш көтмәй әзәмде... Шулай за донъя ни тиклем ауыр, катмарлы

булмаһын, ысын кеше һәр вақыт үз урынын табыр, эргәһендәге әзәмдәргә якшы һүзен әйтергә оңотмаҫ. Ауыр көндәр, йокоһоз төндәр, кыйынлыктар күреп, әммә төшөнкөлөккә бирелмәй, кәмһетелеүзәргә юл куймай, улар каторгала икенсе кышты ла кышланьлар.

* * *

Балтик порты нығытмаһы коменданты генерал Демарклевскийның улы Виктор, Санкт-Петербургта икенсе һанлы артиллерия һәм инженер кадеттар корпусын тамамлап, прапорщик званиһында Мәскәү гарнизонына хәрби хезмәткә китер алдынан бала сағы узған, атаһы комендант булып хезмәт иткән Рогервик крепосына ата-әсәһен күрәргә тип ялға қайтқайны.

Үҫмер сактарын иҫкә төшөрөп, ул Балтик диңгезе яры буйлап атланы, көзгө тәбиғәткә һокланып, тулқандардың бер туктауһыз йүгерә-йүгерә тәгәрәгәнән карап торзо. Алыҫ түгел таш карьерында каторждар кул арбаһында блоктарзы ылауға тейәү өсөн әзерләйзәр ине. Кулдарындағы тимер бығау, таштарзы күтәрәргә камасаулап, кулдар хәрәкәтендә бәүеләп саңғырзай за саңғырзай...

Бала сактан каторждарзы күреп үҫкән Виктор һөргөнсөләр эргәһенә якынланы. һаксы һалдат уға: “Здравия желаю, Ваше Благородие господин прапорщик! Ун кешенән торған каторждар командаһы таш блоктарзы ылауға тейәргә әзерләй”, — тип рапорт биреп тә куйзы.

Әзәр таш блоктарзы карьер әсенән өҫтәге складка ташырға көн һайын каторждардың бер нисә төркөмә тәғәйенләһә ине. Бөгөн шулар араһында Юлай Азналин да бар. Йәш офицерза ул үҫмер Викторзы сырамытты. Йөзө лә, буйы ла ул тиклем үзгәрмәгән, тик һыны ғына үҫмер малайзыкы түгел, ә йәш егеттеке. Әйе, был генерал Демарклевскийның улы, тип уйланы Юлай һәм, тачкаһын алға әтеп, Викторға каршы һукмак буйлап атланы. Эргәһенә еткәс, әллә таныш кешәһен осратқанға шатланып, әллә каторгала булһак та, әзәм йөзөн юғалтмайбыз, бирешмәйбәз, тигән күнел көрлөгөн күрһәтәйем тип:

— Господин прапорщик, сапоги с узорами еще не износились? — тип һораны ла, карьер яғына тачкаһын әтеп атлауын дауам итте. Виктор тәүзә, был һиндәй аңлайышһыз һорау булды әле, тип аптырап қалды, шунан бер нисә йыл элек куныстары бизәлгән күн итек бүләк иткән старшина Юлайзы хәтеренә төшөрзө. Барлык ғаиләһен, атаһын, әсәһен, үзен үлемдән алып қалған старшина Юлай. Фамилияһы нисек һуң әле? Азна... әйе, Азналин.

Прапорщик Виктор аптырап карап торған арала мыкты кәүзәле тоткон таш карьерына төшөп тә китте.

Балтик ярзарын буйлап, үҫмер сактарында йөрөгән һукмактарзы гизеп, Виктор өйһөнә кәнәғәт күнел менән қайтып инде һәм әсәһенән:

— Әсәй, миңә старшина Юлай бер нисә йыл элек бүләк иткән бизәкле итек қайза әле ул? — тине.

— Старшина Юлайның итеге лә, миңә бүләк иткән ап-ақ шәле лә иҫән, үз урынында, төпкө бәләкәй бүлмәлә. Ниңә һорайһың ул бүләктәр тураһында, улым? — тип һорау менән яуап бирзә әсәһе.

— Бөгөн бер каторжан таш карьеры эргәһендә минән шул итек тураһында һораны, миңәсә, ул Юлай үзе ине.

— Бына Хозайым, әллә атайың Юлайның тоткондар араһында икәнән белмәй микән? Беззә үлемдән котқарған кешегә қарата мәрхәмәтле булырға бурыслыбыз, — тип бөтөрөндә әсәһе.

Улының, күкрәгенә алтындан эшлэнгән Рәсәй гербы беркетелгән көмөш офицер горжетын һәм шарфын тағып, өсмөйөш баш кейемен һәм бөхтә камзулын кейеп, ялга кайтыуына сикһез ғорурланған генерал Демарклевский киске ашка күтәрәнке күңел менән кайтып инде.

Киске аш алдынан атай кеше үзенең алтын ептәр менән семәрләп тегелгән генерал камзулын кейеп алды һәм бөтә күңеле менән шатланғанын, ғорурланғанын, хатта бер аз маһайыуын күрһәтеп:

— Улым, һинең офицер званиены алыуыңа без әсәйең менән бик шатбыз, иңәнлек-һаулык, хезмәтендә уңыштар теләйбез, — тине өҫтәл артына ултырғас.

Бер аз һөйләшеп, күңелдәрҙе бушатып алғас, әсәле-уллы бер-береһенә карашып алдылар ҙа, Рогервик крепосы комендантына таш карьерында булған хәлдә һөйләмәксә булдылар.

Һүҙҙе Виктор башланы:

— Атай, һин биш йыл элек безҙең ғаилә менән булған фажиғәне исләйһеңме?

— Әйе, Виктор, ул хакта оноторлоҡ түгел. Ғаиләбезҙең иңән-имен булыуына без старшина Юлайға бөтмәс бурыслыбыз. Тик һиңә был хакта һорайһың, әллә берәй хәл булдымы, күңелемә шом һалмағыз, тизерәк һөйләп бирегеҙ, — тине генерал.

Әсәһе улына карап башын һелкте лә:

— Виктор, атайыңа таш карьерында булған хәлдә һөйләп бир инде, — тине.

Виктор атаһына тура карап:

— Атай, бөгөн бер каторжан минән: “Господин прапорщик, сапоги с узорами еще не износились?” — тип һораны ла, кул арбаһын этеп, таш карьерына төшөп китте. Минеңсә, ул — безҙе үлемдән алып калған старшина Юлай Азналин. Юлайҙан башка кем ул итек тураһында белһен? Һин нисек уйлайһың, атай? — тине.

— Һорауың урынлы. Тик йәшерен инструкцияға ярашлы, без Пугачев ихтилалы тураһындағы мәғлүмәттә — кешеләрҙе, уларҙың исем-фамилияларын, кылған яман эштәрән оноторға тейешбез. Ул ихтилалда катнашкан кешеләрҙең кемлеген дә, һиндәй еңйәттәр өсөн безҙең кәлғәгә ебәрелгәнлектәрән белһәм дә, был мәғлүмәттә бер кемгә лә белдерергә тейеш түгелмен, императрица Екатерина II-нең приказдарын теүәл итеп үтәнем һәм үтәйәсәкмен, — тип яуапланы генерал улына.

— Атай, бөгөн мин Юлай Азналиндың безҙең нығытмала икәнлеген белдем. Ул бит һине, мине, әсәйемде үлемдән алып калған кеше. Мәрхәмәтлек ерҙә ятып калмай, Юлайға ярзам күрһәтергә кәрәктер, — тине Виктор.

— Кәҙерлем Жозеф! Юлай Азналин қасандыр үлемесле яуға кереп, безҙе юлбасарҙарҙан коткармаһа, бөгөн ғаиләбез менән ошолар байрам короп ултыра алыр инекме? Юлайға ярзам итеү — безҙең бурысыбыз, атаһы, — тине Марина Николаевна иренә.

— Ярар, ярар, һөйөклөләрәм, күп өгөт-нәсихәт укымағыз, бөтәһен дә аңлап торам. Юлай мине лә үлемдән алып калды бит, ғүмерем менән уға бурыслымын. Уға ярзам күрһәтеүҙе һорауығыз өсөн зур рәхмәтлемен, ул уй миңе йөрөгемде, күңелемде күптән борсой ине. Юлай алдында әйткән офицер һүҙен хәтерҙән сығарырға һакым юк. Бына бит донъя нисек үзгәрәп тора. Рәхмәт һиңә, улым.

Офицер өсөн әйткән һүззе тотоу, намыслығы, дөрөслөк, тоғролок — иң кәрәкле сифаттар, шуны нис тә онотма, — тине генерал.

Икенсе көн комендант Демарклевский, улына һәм катынына биргән һүзен тотоп, үзенең ярзамсыларына каторжан Юлай Азналин тураһындағы бөтә мәғлүмәттә тиз арала хәбәр итеүзе талап итте. Офицерҙар генералға Юлайдың документтарын килтереп бирзеләр. Юлай Азналиндың һәм Салауат Юлаевтың аталы-уллы булыуын һәм Петр III өсөн дөрөслөк, азатлыҡ яулау хақына ихтиلال язларына ингәндәрен тикшереп документтары аша ентекләп, ашыҡмайынса укып белгән генерал Демарклевский оҙаҡ кына уйланып ултырҙы.

Бер нисә йыл элек Польшалағы Рәсәй экспедиция корпусы командующий генерал-аншеф Бибигов алдында зур ихтирам қазанған, уның қулынан «За верность долгу и храбрость» тигән штандарт алған кеше икән дә Юлай Азналин!

Ә улын, катынын, офицерҙарҙы юлбағарҙарҙан коткарып, үлемдән алып қалыуы?! Ниндәй батыр, зирәк, ақыллы кеше! Яулаған ихтирамына таянып, тыныс кына донъя көтөү урынына ниңә дөрөслөк, азатлыҡ тип яуға күтәрелгән һуң? Хәкикәттә үз ғәиләһенән, донъяһынан артығырақ күргән кешеләрҙе генерал күңелә менән аңлай алмай ине.

Әйткән һүз — атқан ук, Юлайдың хәлен белеүзе, уға нисек тә булһа ярзам итеүзе комендант үзенең бурысы, намыс эше икәнән аңлап, эшлекле күрһәтмәләрҙе нисегерәк тормошқа ашырыу хақында оҙаҡ кына уйлап ултырҙы ла, башкорт батыры менән орашыуы, юлдағы зур ғажигәне тағы ла күз алдынан үткәрҙе.

* * *

...Рәсәй императрицаһы Екатерина II указына ярашлы, 1771 йылдың көзөнән 1772 йылдың һуыҡ гинуарына тиклем генерал-аншеф И.И.Бибигов командалыҡ иткән экспедиция корпусы карамағына Колой Балтасов етәкселегендә өс меңлек башкорт һыбайлылар корпусы Польша еренә конфедераттардың ихтиلالын бақтырырға ебәрелде. Ошо ғәскәр эсендә старшина Юлай Азналин өс йөзлөк команданы етәкләне һәм корпус башлығы Колой Балтасовтың иң яқын ярзамсыһы буларак танылыу алды.

Йәмле Ағизел буйҙарынан Балтик диңгезе ярҙарына, Польша ерендәге һуғыш яландарына барып еткәнсе Юлай Азналин, өс йөз башлығы буларак, оҙон-оҙаҡ юлдар үтеп арыған башкорт һалдаттары тураһында оло хәстәрлек күрҙе. Егеттәрҙе үз вақытында ашатыу, аттарға бесән, һоло табыу, бәләкәй һәм зур привалдар эшләү, ял, йоклау урындары әҙерләүгә күп ойштороу һәм етәкселек һәләтән һалды. Юлайдың кешеләр менән матур итеп һөйләшә белеүе, уртаҡ тел таба алыуы, беренсе танышыуға ук сит кешеләр менән дуслыҡ, ихтирам тойғолары булдырыуы уға хәрби хезмәтендә уңыштарға, еңүзәргә өлгәшергә ныклы нигеҙ булды.

1772 йылдың язында башкорт һалдаттары Ревель, Балтик порты нығытмалары аша Польша еренә үтеп инеп, конфедераттар ихтиلالын бақтыра башлағас, һалдаттарға азыҡ-түлек һәм аттарға фураж тураһындағы мәсьәләләрҙе хәл итеү өсөн Юлай Азналин Рогервик кәлғәһе коменданты генерал-майор Н.И.Демарклевскийға бер нисә тапқыр барҙы.

Хәрби тәртипте һәм башкорт халыҡ йолаларын теүәл үтәп, Юлай генерал-майор Демарклевскийға алыс башкорт еренән күстәнәстәр һәм корпус башлығы Колой Балтасовтан кайнар сәләм тапшырҙы, Рәсәйгә, императрица Екатерина

II-гә тоғро хезмәт итеүзә уңыштар теләне. Тәүге тапкыр осрашканда күстәнәскә башкорт балы, көмөш тәңкәләр менән бизәлгән йүгән, ә генералдың катынына кәзә мамығынан күз яуын алырлык ап-ак зур шәл алып барзы. Ә үсмер улы кадет Викторға қуныстары нағышланған бынамын тигән күн итек бүләк итте.

Генерал Демарклековский старшина Юлайдың мәсьәләләрзе ысын дипломат кеүек хәл итеүенә һокланды һәм үзенә абруйлы күрһәтмәләре менән башкорт ғәскәренең һораузарын қысқа вақытта хәл итергә ярзам итте.

Юлай Азналиндың хәрби хезмәтте намыс менән үтәуен, уның тырыш, әскерһез, укымышлы һәм зирәк булуын, һәр мәсьәләне еренә еткереп башкарыуын корпус башлығы Қолой Балтасов генерал-аншеф Бибиқовқа бер нисә тапкыр мактап һөйләне.

Юлай Азналин булдыклы етәксе генә түгел, ә кыйыу яугир за ине. Варшава һәм Вильно қалалары эргәһендә конфедераттар менән қаты бәрелештәрзә ул һәр вақыт алда, үлемесле яузың әсендә булды, уның қаһарманлығына башкорт егеттәре һәм урыс һалдат-офицерзары зур ихтирам менән қаранылар.

Варшава қалаһы эргәһендә Рәсәй ғәскәрзәре өсөн вақытлыса ойшторлған ялан лагерьында Юлай Азналиндың өс йөзләк командаһы һәм урыс пехота һалдаттары бергә хезмәт иттеләр, буласақ яузарға әзерләңделәр. Башкорт атлылары менән бергә яуға ингән урыс офицерзары араһында йәш подпоручик Герман Ильич Әкбаум да бар ине.

1772 йылдың көзөндә Юлай Азналиндың өс йөз кешенән торған командаһы, бер нисә төркөмгә бүленеп, Рәсәй-Польша сигендә дозорза йөрөнә. Конфедераттарға қушылып, яқын-тирәлә кеше, дәүләт мөлкәтен талаған юл қарактары күбәйеп киткәйне.

Көззәң матур бер көнөндә генерал Демарклековскийға Польша ерендә булған үлемесле һуғышта қатнашып, еңеу яулап қайтқан офицерзарзың осрашыу кисәһе үткәрәсәге хақында һәм Балтик порты комендантының был осрашыуға килеуен үтенеп һораузарын еткерзәләр.

Генерал-майор Демарклековский был осрашыуға катыны, берзән-бер малайы Виктор һәм ике ярзамсыһы менән барзы. Польша ерендә имен-аман йөрөп, ихтилалсыларзың төп көстәрен еңеп, қала, хуторзарза тәртип урынлаштырып қайтқан офицерзарзың Ревель гарнизонындағы осрашыуы матур, ойшқан рәүештә үтте. Батырзарзы котланылар, яу яланында башын һалғандарзы хөрмәтләп искә алдылар. Осрашыу кисәһе үсмер Викторға нык окшаны һәм ул, атаһы кеүек, кадровый офицер, генерал буласағын ата-әсәһенә ғорурлык менән қабатланы.

Икенсе көн төштән һуң генерал Демарклековский, Ревель гарнизонындағы иптәштәре менән хушлашып, ғайләһе менән өс һаксы һалдат озатыуында қайтыр юлға сықты.

Көззәң һуңғы көндәре. Тирә-яқтағы урман-қыуаклык йәйғор төстәренә буялған, қояштың һары нурзары офоктағы қыйғас болоттарзы иркәләй. Яйлап қына көзгө көн төңгә қарай тәғәрәне, әңер мәле етте.

Ике қаретанан торған ылау Балтик порты қәлғәһенә яқыная барзы. Көймә әсендә офицерзар бер-береһе менән осрашыузан қалған тәбсораттар менән бүлештеләр, тәзрә аша көзгө тәбиғәттең қабатланмас матурлығына һокландылар. Ылаузы һаклап барған өс һалдат көймәнең бәуелеп-бәуелеп барыуына йоқомһорап, күңелдәре менән алыс туған яқтарына, ата-әсәләре, катындары, балалары яғына осоп киткәйнеләр инде.

Ошо вакыт тынлыкты бозоп, мылтыктан атыу тауышы яңгыраны, поляк һәм эстон телдәрендә һүгенәү һүззәре ишетелде.

— Тукта, һай... Эләктегез!

— Беззән котола алмашығыз, тукта! — тип һөрәнләп, бер төркөм юлбаһарҙар ылауға һөжүм итте.

Кареталарҙы һаҡлап барған өс һалдат, был куржыныс тауыштарҙы ишетеп, йокомһорап барған килеш пистолеттарынан берәр тапкыр атып өлгөрзөләр, әммә коралдарын яңынан корорға уларҙың вакыты юк ине. Юлбаһарҙар таштар бәреп, һәнәк-сукмарҙарын һәм кылыстарын тотоп, ылауға ташланды. Агтарҙы йүгәндәренән тотоп алып, баштарын шакарып, дилбегәләрҙе тәртәгә бәйләп тә куйзылар. Көймәләр туктаны, һаксы һалдаттар һәм карактар араһында үлемесле көрәш башланды.

Тап ошо вакытта старшина Юлай Азналин етәкселегендәге бер төркөм башкорт һыбайлылары дозор булып ил сигендә хезмәт итә ине. Мылтык һәм пистолеттарҙан атыу тауышы көзгә эңерҙең саф матурлығына канлы хәниәр қазагандай булды, кемдәндер ярҙам һорап кысқырған ауазы яңгыраны.

Юлай уң кулын күтәреп, камсыһы менән ымлап бойорок бирҙе. Башкорт егеттәре, кылыстарын кояштың һуңғы нурҙарында ялтыратып, атыу тауыштары яңгыраған якка ыласындай атылды һәм үлемесле мәхшәрҙең уртаһына барып керҙе.

Ылау эргәһендә аяныслы кылыс алышы, кул һуғышы бара ине. Өс һалдат һәм ике офицер генерал ғаиләһе ултырған көймәһе йәнен-тәнен йәлләмәй юлбаһарҙарҙан һаҡланы, әммә тегеләрҙең һаны ике-өс тапкырға күп ине.

Бына бер зур кәүзәле, ғәйрәтле, көслө карак һаксы һалдаттың коралын тартып алды. Каретаның ябык ишеген күз асып йомғансы актартып ташлап, эстә ултырған генералға пистолетын төбөнә. Генерал қаушап калманы, уң аяғы менән бар көсөнә карактың маңлайына типте. Башкиһәр тәгәрәп китте, ауыз-танауынан кан бәреп сықты. Сығырынан сыккан юлбаһар һикереп торҙо һәм, коралын ике куллап тотоп, каретаға яҡынлашты ла тағы генералға төбөп атырға маташты. Әммә пистолетты яңынан корорға кәрәк ине. Ошо бер-ике секундлыҡ мәшәкәттә һыбайлы Юлай, башкиһәрҙе күрөп калып, кылысы менән уның пистолет тоткан кулын өзә сабырға өлгөрҙө. Икенсе тапкыр һелтәүҙә карактың башы тәгәрмәстәр араһына тәгәрәнә. Башкорт һалдаттары юл карактарын тиз арала тар-мар иттеләр. Юлбаһарҙар әсиргә бирелергә теләмәнә, һуңғы һулыштарына тиклем каршылыҡ күрһәттеләр.

Өс карауылсы һалдаттың икәүһе ошо яуҙа батырҙарса һәләк булды. Офицерҙар еңелсә яраланғайны. Генерал-майор Демарклевский старшина Юлайҙы коһаҡлап үптә, ғаиләһен үлемдән коткарғаны өсөн ысын күңелдән рәхмәт әйтте һәм уның батырлығын һүмеренең һуңғы көнөнә тиклем оһотмаясағын белдерҙе.

— Без был карактарҙың ошо тирәлә кеше үлтөрөп, талап йөрөгәнән белдек, уларҙы эзләп табып, кулға алыр өсөн миһең өс йөз кешелек команданы алты төркөмгә бүлөп эзләһек, тик өстәрәнә баһып булманы, урманда бик һәйбәт йәшерәнә белделәр, кәһәрҙәр, — тине Юлай. Кыһса ғына үлемесле яу һүмерлеккә хәтергә уйылды.

Был вакиғанан һуң биш йыл үткәс, 1777 йылдың көзөндә, генерал Демарклевский менән старшина Юлай Азналин Рогервикта тәүгеһе — кәлгә хужаһы, ә икенсәһе дәүләт еһәйәтсәһе — тоткон булып осраштылар. Донъя бик катмарлы шул, яҙмыштарҙан узмыш юк, тип юкка ғына әйтмәйҙәр...

Юлай Азналиндың Салауат етәкләгән отрядты Стәрлетамакка озатканда улына Польша ерендә күрһәткән батырлыктары өсөн үзенә бирелгән зур бүләкте — «За верность долгу и храбрость» штандартын тапшырыуын, Рәсәй именлеген якларға өндәп, батшабикә Екатерина II-гә тоғро хезмәт итеүен теләп озатканын укығас, Демарклевский аталы-уллы батырзәрзың алдаксы Петр III — Пугачевтың юха кармағына эләгеүен аңланы.

Салауат, атаһы биргән штандартты баш өстөнә күтәрәп, үзенә отряды менән дөрөслөк, азатлык хақына үлемесле яззарға инә һәм һуңғы канлы бәрелешкә тиклем Петр III-гә тоғро булып кала.

Әйе, башкорттар ғәзеллектә барыһынан да өстөн күрәләр, Рәсәйзе һәм императрицаны ла ысын күңелдән яраталар. Тыуған илебеззең ысын һәм ышаныслы һалдаттары — башкорт казактары, тип уйлап ултырзы урыс генералы Иосиф Иванович Демарклевский.

Икенсе көндә ул ярзамсыларына крепость хужалығының бөтә хезмәттәрәндә пландан тыш тикшерәү үткәрәргә бойорок бирзе. Гарнизонда бындай хәл бик һирәк була, ошондай зур хужалыкты тикшерәп, карап сығыу Мәскәүзән йә Санкт-Петербургтан килгән комиссиялар алдынан ойошторола торғайны. Һәр хезмәт айырым рәүештә бер нисә офицерзан торған комиссия тарафынан тикшерелде, бөтә булған етешһезлектәр комендантка еткерелде.

Бер азнанан һуң генерал Демарклевский ағас казармаларза тотолған каторжандарзы карап сығыуға әзерләргә бойорок бирзе. Ә бастион төрмәһәндәгә тоткондарға зур етәкселәрзең якын да барғаны юк, сөнки унда түзгәһез тормош шарттары тыузырылғайны, төрмәнән көн һайын бер нисә мәйет сығарыла ине. Аслык, ауыр эш, төрмәләгә һыуыклык, зур дымлылык һәм төрлө йоғошло ауырыулар бер кемдә лә аяманы. Бастион төрмәһә крепоста иң куркыныс урынға әйләнгәйне.

Генералдың бойороғон үтәп, ағас казармаларза тотолған каторжандарзы биналар алдында ике рәткә тезеп куйзылар. Диңгез яғынан һыуык, дымлы ел һөйәккә үтәп, өшөтөп өрә. Ауыр эштән арып-талған, кейем-һалымдары йыртылып, йолкош хәленә калған тоткондар һалкын елдә өшөп дер калтырай ине.

Һалдаттар каторжандарзың аяк-кул бығаузарын тикшерәп сығып, карауыл һағына алғас, комендант ярзамсыһы И.В.Рихтер генералға рапорт бирзе. Демарклевский ярзамсы офицерзаны менән рәттәр буйлап ййлап кына атланы һәм алда торған Юлайзы һәм эргәһәндәгә Салауатты күрәп калды.

Биш йыл элек көслө, ғәйрәтле, мыкты кәүзәле, мыйык астынан хәйләкәр генә йылмайып, урысса матур итеп һөйләшкән, башын юғары күтәрәп, ғорурланып, урыс офицерзаны менән тиндәш булып, Рәсәй, ақ батша өсөн йәнен-тәнен аямай хезмәт иткән, башкорт корпусы етәксәһәнен урынбағары булған Юлай бөгөн тимер бығаузарза, ябык, нык картайған, маңлайында, сикәһәндә һуктырылған хәрәфтәрзең калдык эззәрә булған кешегә әйләнгәйне. Уның барлык йөрәк көсөн, ғәзелһез донъяға булған нәфрәтен, асыуын оскон сәскән кара күззәрә генә белдерә ине. Уларзың караштары осрашты. Бер-бәрәһән танынылар, әммә халык алдында бер генә өн дә, тауыш та сығарманылар.

Генерал-майор Демарклевский каторжандарзың төрмәлә йәшәү шарттарын тикшергәндән һуң карауылда торған һалдаттарзың көнкүрешә менән танышты, унда күргән етешһезлектәрзе бөтөрөргә кушты.

Гарнизонда аттар күп кенә, уларзы үз вақытында ашатыу, тазартыу мотлак. Ат караусыларға ярзамсы итеп үззәрән якшы яктан күрһәткән, конвойзан азат

ителгән, кул һәм аяк бығауларынан котолған каторжандар тәғәйенләнгән ине. Тоткондар өсөн мәхрүмлектә, кәмһетелеүзә йәшәүзә, тимер бығаузарзы аттар карау эшенә алмаштырыу үзә бер оло вакиға ине.

Генерал-майор ярзамсыларына ат азбарындағы тазалык менән кәнәғәт булыуын белдерзе.

Баш конюх казак Потапенко:

— Генерал-майор әфәнде, һуңғы карауыл ротаһы килгәндән һуң аттар һаны утызға артты, ә ат караусылар һаны шул көйө калды. Бер нисә ярзамсы бирһәгез ине! — тип үтенде.

— Ярар, һеззән һорауығыззы иртәгә хәл итербез, — тип яуапланы Демарклевский. — Тырышып хезмәт итегез, господин Потапенко!

— Рад стараться, Ваше Высокоблагородие! — тип, Потапенко киң яурындарын киреп, уң кулын баш кейеменә күтәрәп, хәрби честь бирзе һәм ауыр итектәрәнен үксәләрен шартлатып бергә һукты.

Икенсе көндө иртәнсәк генерал-майор Демарклевский үзәнен ярзамсылары, штаб офицерзари менән үткән тикшереүзәргә һығымта яһаны, күрһәтмәләр бирзе һәм беренсе урынбаһары майор Рихтерға өндәште:

— Майор әфәнде, мин кисә ат карау өсөн бер нисә кеше етмәгән асыкланым. Һезгә минең бойорок — аттарзы башкорттар үләп яраталар, ихтирам итәләр, улар араһынан ике-өс кеше һайлап алығыз за, рапорт язып бирегез. Мин раһлармын. Әйе, шуны ла әйткәм килә, майор, улар араһында Юлай Азналин һәм Салауат Юлаев та бар, уларға карата бигерәк тә игтибарлы булығыз, тел төбөн аңлайһығыззыр инде, — тине.

Икенсе көн майор Рихтер Юлай Азналин, Салауат Юлаев һәм Кәнзәфәр Усаевты һорау алыу бүлмәһенә килтерәргә конвойға бойорок бирзе.

Һөргөнгә ебәрелгән кешеләрзе әленән-әле һорау алырға, йә булмаһа офицерзәр менән әңгәмәгә сақырып торалар ине. Әйзә, корһондар әңгәмә, эштәре шул, улар — бындағы тәртип, тормош хужалары, ә тоткондарзың язмышы — мәңгелеккә, һуңғы һулыштарына тиклем ошо кәлгә эсендә йәшәү.

Салауат, Юлай, Кәнзәфәрзең һәр береһе менән майор Рихтер айырым һөйләште, каторганан касыуы кешеләрзең гаилә ағзаларының кулға алыныуы һәм Себергә ебәреләүе тураһында иһкә төшөрзө. Ошо турала әңгәмә үткәреләүен дәлилләп, һәр береһенән култамға алынды. Майор Рихтер әңгәмәнән һуң егеттәрзе киренән төрмәгә озатты һәм кәлгә комендантына рапорт бирергә ашықты.

— Генерал Ғали йәнәптәре, һеззәң күрһәтмәнә үтәп, өс башкорт тотконо менән әңгәмә үткәрзем, яуаптары асык, урыс телен якшы беләләр, тәртипте бозмаһса ант биреп, култамғаларын қуйзылар. Яңы килгән конвой ротаһы аттарын карауға якшы ярзамсылар булыр, тип ышанам, — тип көр тауыш менән Рихтер үз докладын тамамланы.

— Үтегез, ултырығыз, Иван Васильевич, рапортығыз менән кәнәғәтмен, сөнки Юлай Азналинды мин 1771 йылдан ук, уның Польшала конфедераттарға каршы һуғышқан сағынан беләм, — тип йөпләне генерал. — Қыйыу, әскерһез кеше, Рәсәйгә, императрицаға, тыуған илебезгә тоғро хезмәт иткән казак. Кулындағы бығаузын камсыға алмаштырып, аттар араһында көнөн үткәрһә, дөрөсөрәк булыр. Иртәгә үк Юлай, Салауат, Кәнзәфәрзе ярзамсы командаға күсереү тураһында бойорок әзерләгез, кул қуйырман. Әйткәндәй, быйыл каторжандар һаны ике-өс йыл элекке һандарзан унар тапқырға артып китте, карауыл

ротаһында ла һалдаттар һаны йөзгә артты, ә азык-түлек хезмәте он-ярманы үз вақытында тейешле күләмдә килтереп еткермәне. Язға тиклем, минең уйымса, азык-түлек етмәйәсәк. Штабка ошо турала рапорт ебәрергә кәрәк, әзерләгез.

Бер нисә көндән һуң Юлай, Салауат һәм Қәнзәфәр нығытманың ярзамсы командаһына тәғәйенләнде. Команда айырым торған ағас йортта урынлашкайны.

Төрмә эсенән сыккас уларзы, тимер сынйырзарын шылтырата-шылтырата, тимерлеккә алып барзылар һәм кул бығаузарын кырктылар. Кулдарын азат иткәс, өсөһө лә Хозай Тәғәләгә рәхмәт әйтеп доға кылдылар, озақ кына аяк-кулдарын ыуып, хәрәкәт итеп алдылар һәм тимерсе Петрға рәхмәтәрен еткерзеләр.

Ярзамсы командала каторжандар тимер бығау йөрөтмәһәләр зә, уларға йөкмәтелгән хужалык эштәре еңелдән түгел ине. Урман кыркыу, аттарзы карау, нығытманы һыу менән тәьмин итеү, утын әзерләү, йәйен бесән сабыу һәм башка күзгә күрәнмәгән көндәлек мәшәкәт менән мәшгүл ине улар.

1778 йылдың язы һуңлап, озон-озаклы ямғырзар менән килде, ауыл-калалар араһындағы юлдарза арбаға йөк тейәп түгел, һыбай йөрөүе лә кыйын ине. Ә инде зур һәм бәләкәй йылғалар, ярзанынан сығып, кисеп сыға алмаслык күлдәргә әйләнделәр.

Балтик портында азык-түлектән бөтөп барғанын каторжандар ғына түгел, карауыл һалдаттары, хатта офицерзар за һизә башланы, сөнки ризык бер төрлөләнде, күләме лә кәмей төштө. Аслык кәлгә ишектәрен какты.

Ашарға ризык накыс калғас, һалдаттарға диңгезгә балык тоторға сығырға бойорок бирелде. Карауылдан бушаған бер төркөм һалдат, ике баркаса тейәлеп, Балтик диңгезенә сыктылар һәм ау ташланылар. Көнө буйы кәсеп итеп, кәмә төбөндә бызмышлаған өс-дүрт бизрәлек кенә балык тоттолар. Балык та бәхет кеүек — йә була, йә булмай шул. Кысыр ғына был табышка офицерзар кәнәғәт булманылар һәм алысқарак, балык мул булған якка, каторжандарзы ебәрергә кәрәк, тигән фекергә килделәр. Был хакта комендантка әйтергә кәрәк ине.

Кәлгә коменданты Ревелгә һәм Санкт-Петербургка азык-түлек етешмәүе тураһында бер нисә рапорт ебәрзе. Нығытманы аслыктан коткарыр берзән-бер сара диңгез ине.

Майор Рихтер ярзамсы командалағы каторжандарзы йыйып, азык-түлек етмәүен, кешеләрзе аслыктан интектермәү өсөн балык тоторға кәрәклеген аңлатты. Урындағы балыксылар күрһәтеүенсә, иң һәйбәт, мул балыклы ятыу — ярзан өс сакрым алыслықтағы Бәләкәй һәм Зур Пакри утраузары араһындағы урын.

Ике көн эсендә әзерлек эштәрен теүәлләп, ярзамсы команда каторжандары Салауат Юлаев етәкселегендә Балтик диңгезенә ике баркаста ау менән балык тоторға сыктылар. Һәр кәмәлә пистолет һәм кылыс менән коралланған ике һаксы һалдат та бар ине.

Ике баркас араһына ау һелтәп, каторжандар иртәнән алып кояш байығансы балык тоттолар, аузы тартып сығарған һайын кәмә төбө тула барзы. Қис етеүгә баркастар балык менән тулғайны. Каторжандар үззәре лә беренсе тапкыр диңгезгә сығып, мул ғына ризык табыузарына кыуана ине.

Балыктарзы кәлгә складаһына бушатыуза күп кенә каторжандар катнашты, һәр береһе Салауат исемен кабатланы, уға рәхмәтен әйтте. Башкорт тоткондары өсөн Салауат “батыр” булһа, урыс һәм калған милләт каторжандары уны “кенәз Салауат” тип атай башланылар. Қыйыулык һәм намыслы хезмәт ерзә ятып калмай — Юлай һәм Салауаттың батырлығы һәм тырышып хезмәт итеүе кәлгәлә

югары баһаланды, уларға бөтәһе лә ихтирам менән караны. Юлай Азналин ярҙамсы командала урманда утын әзерләүсә каторжандар менән етәкселек итте. Йәй көндәрен бесән саптылар.

* * *

1778 йылдың июль айында Балтик портын тетрәткән зур фажиғә булды. Ул вакиғаны хатта батшабикә Екатерина II-гә лә еткерзеләр.

Екатерина II Рәсәйҙә белем биреү, мәҙәниәттә үстөрөү, хәрби кораллы көстәрҙе нығытыу, күп һанлы завод-фабрикаларҙа инженерлыҡ эшен башкарыу өсөн сит илдәрҙән, бигерәк тә Германиянан хезмәткә күп кенә белгестәрҙе ғайләләре менән эшкә саҡырып килтерҙе.

Немец хезмәткәрҙәре Рәсәйҙә зур аҡсаға һәм киң мөмкинлектәргә бик кәнәғәт булып эшләнеләр. Императрица шәхсэн үзе эшкә саҡыра, каршы ала, зур мәсьәләләр куя һәм ышаныс белдерә. Ошондай кәҙер-хөрмәт күрһәтелгәс, немец белгесе нисек насар эшләнәһен?!

...Матур, қояшлы июль айында зур ғына немец ғайләһе, өс каретаға тейәлеп, Германиянан Санкт-Петербургка яңы эш урынына күсеп китеп бара ине. Уларҙың озон июлындағы тукталыш — Рогервик крепосында, сөнки алыс туғандарының береһе — поручик Вильям ун йылдан ашыу ошонда хезмәт итә. Оло улы Генрихка — ун биш йәш, қызы Лизаға ун дүрт йәш тулғайны.

Тәүәл төшкә ашқа инженер-поручик Отто қатыны һәм өс балаһы менән кәлгә қапкаһы эргәһенә килеп туктаны. Ылау эргәһенә олоһо-кесеһе йыйылып китте, юлсыларҙы тәбрикләнеләр, аттарҙы, арбаларҙы аҙбар астына индерергә ярҙам иттеләр. Поручик Вильям туғандарын зур қуаныс менән қаршы алды, аш-һыу әзерләнде, мунса яғылды.

Инженер-поручик ғайләһе менән Рогервикта бер аз ял итеп алырға уйланы, сөнки ике азна буйына бала-сағалар ға, қатыны менән үзе лә арып, йонсоп бөткәйнеләр. Ике-өс көн әсендә балалар гарнизонда йәшәгән тиңстәрҙәре менән танышып-дуслашып та өлгөрҙөләр. Үсмер малайҙар киләсәктә үззәренә офицер булыу тураһындағы хыялдары, хәрби хезмәттә батырлыҡ күрһәтергә бөгөндән үк әҙер булыуҙары тураһында һөйләште, үз-ара сер бүлеште. Улар һуғыш, атыш, қылыс алышыу, разведкаға йөрөү кеүек уйындар менән мауыға ине.

Ошо йәйге матур көндәрҙең береһендә комендант ярҙамсыһы Салауатка ике баркас менән диңгезгә балыҡ тоторға сығырға кәрәклегә хақында әйтте.

— Язғы аслықты бер зә оноторлоқ түгел, балықты әле үк тозлап, қақлап қыш-қылыққа әзерләргә кәрәк, — тине майор Рихтер, Салауатка күрһәтмәләр биреп.

Каторжандарҙың балыҡ тоторға китеүе кәлгәлә йәшәгән офицерҙар ғайләһенә билдәле ине, ә үсмер малайҙар өсөн был — батырлыҡ, қаһарманлыҡ, сөнки ата-әсәләре: “Диңгез қыйыу, батырҙарҙы ғына ярата, балықтарҙы күп, мул итеп қыйыу йөрәклеләр генә тотта ала,” — тип өгөт-нәсихәт укыйҙар. Капитан Вильямдың улы Генрих, қызы Лиза, шулай ук поручик Оттоноң ике улы һәм бер қызы тотқандарҙың диңгезгә балыҡ тотуҙарын үз күззәре менән күрергә теләүзәрен бер-береһенә белдерзеләр һәм был уйҙан хәрби сер яһанылар. Генрих йәше менән дә, буйы менән дә оло булғас, быларға үз әмерен еткерҙе:

— Мин диңгез ярындағы бәләкәй баркастың йоҙағынан асқыс табам, ә һез яр астында йәшеренеп ултырығыҙ, йоҙакты аскас, мин кул болғармын, һез йүгереп килеп ултырырһығыҙ ға, бергәләп каторжандарҙың балыҡ тотқандарын қарарға китербез, — тине.

Хәрби сер менән бер-береһенә бәйләнгән үсмерзәр диңгез киңлегенә үзаллы сығып, батырлык күрһәтәсәктәренә ышана инеләр. Улар Генрихтан сигнал көтөп, диңгез яры ситендә зур-зур таштар араһында кешеләрҙән йәшеренеп ултырҙылар.

Генрихка аскысты табыу ауыр булманы, сөнки ул аскыстың атаһының бүлмәһендә, китаптар һаҡланған шкафтың икенсе кәштәһендә ятҡанын белә ине. Ул йүгерә-атлай өйгә инде, әсәһе был ваҡытта аш-һыу бүлмәһендә ине, ә атаһы — кәлғәлә хезмәттә. Аскысты күлға төшөрөү ауыр булманы.

Бер азған Генрих, һеңлеһе Лиза һәм поручик Оттоноң балалары — 13 йәшлек Ганс, 11 йәшлек Гюнтер һәм 9 йәшлек Эльза бәләкәй баркаска ултырып, диңгезгә сықтылар.

Көн үтә тыныс ине, қояшта ялтырап ятқан диңгез өстөнә һырҙар һалып, бәләкәй генә йылғыр тулқындар тәғәрәй, ақсарлактар, канаттарын йәйеп, ғорурғына кәйелеп оса, һауала ашықмайынса болоттар йөзә. Тик офоктоң иң алыс мөйөшөндә, асық болоттарға матурлык өстәргә теләгәндәй, кара-күк болот кабарынып өскә ынтыла ине. Әй матур за һуң Балтик диңгезе ошо ваҡытта: қояш һурҙарына күззәр қамаша, үтә күренмәле һыуза балықтарҙың һиндәйе генә юк!

Генрих ишкәккә үзе ултырҙы һәм, қаторжандарҙың қәмәһен күззән ысқындырмай, арттарынан төштө. Бер аз барғас, Рогервик яры күззән юғалды, алда тик баркастың шәүләһе генә күренә ине.

Тотқондар баркастар араһына ташлаған ауға мулғына балық эләкте. Салауат вақыты-вақыты менән офокка қарап, диңгез торошон күзләне. Бер заман ул үззәренә табан йөзгән бәләкәй қәмәһе күреп қалды. Был яр эргәһендә генә йөрөй торған бәләкәй қәмәһе ине, уның менән алыс араға йөзөү хәүефле. “Диңгезгә бәләкәй қәмәһе менән сығырға кем йөрәт итте икән?” — тип уйлап қуйҙы Салауат.

Балтик диңгезендә көндөн, һауа торошоноң бик тиз үзгәреүен һәр кеше белә. Бына бөгөн дә офоктағы кара болот тиз генә бөтә күкте қапланы, ел қөсәйзе, бәләкәй генә тулқындар бер һисә минутта һырттарын қабарттылар һәм, йоторға теләгәндәй, юлдарында осраған қәмәләргә, қараптарға ябырылдылар.

Көн бозолғанын һизгән Салауат балық тотоуҙы туктатты, табыш һәйбәт, мул ине. Ул алыстағы бәләкәй қәмәһе яғына тизерәк барырға бойорҙо. Қаторжандар бөтә көстәре менән тулқындарға қаршы иштеләр. Баркас ауыр булғас, бирешмәһе, алға барыуын дауам итте.

Теге бәләкәй қәмәһе тулқындар шырпы қабы урынына йә тегеләй, йә былай һуғалар. Генрихтың тулқындарға қаршы ишә алырлык қөсө қалмағайны. Бала-саға илашты, сыр-сыу қилеп қысқырышты, ә дауыл қөсәйгәндән-қөсәйә барҙы. Бына бер зур тулқын бәләкәй қәмәһе қапланы һәм балалар диңгезгә сумды. Салауат ишкәктә ултырған қаторжандарҙы қабаландырҙы, қәмәгә тиклем 50-70 аршин ара үтәһе бар ине.

Салауат һәм бер һисә тотқон балаларҙы қотқарырға һыуға ташландылар. Үкенескә қаршы, қаторжандарҙың икәүһе, бейек тулқындар астында қалып, һәләк булды. Дүрт баланы қотқарҙылар, тик улар араһында Лиза юк ине, сөнки ул, қәмә түңқәрелғәс, бөтә қөсөн Эльзаны қотқарыуға һалды, қызҙы һыу астынан өскә этте. Тулқындар менән һуңғы һулышына тиклем қөрәшкән Лизаны диңгез ялманы, ә Эльзаны Салауат һыузан сығарып өлгөрзө.

Бер һисә тапқыр сумып қараһа ла, Лизаны һыу астында таба алманы. Тәбиғәттең мәрхәмәтһез кара қөсөнә нәфрәте ташты батырҙың.

— Йә Раббым, ярзамынды бир, бер гонаһһыз балаларзың йәнен алмасы!
— Киң күкрәген тултырып тын алды ла Салауат тағы бер тапқыр Лиза артынан сумды. Ниһайәт, хәрәкәтһез тәндең диңгез төбөндә яйлап кына ағып барыуын күрөп калды. Һуңғы көсөн биреп, ул Лизаны әләктереп алды һәм һыу өстөнә алып сықты. Үпкәһен тазартты, ауызына тын өрзө. Бер аzzан кыз тын ала башланы һәм күзен асты. Әммә хәле ауыр ине, башын ғына күтәрә алды.

Каторжандар ярға килеп туктағанда, барса халык дауыл купкан диңгез ярына йыйылғайны. Баркастан дүрт баланы алып төштөләр. Салауат — Эльзаны, Кәнзәфәр Понтер менән Гансты күтәргәйне, ә Генрих, башын әйеп, арттан әйәрзе.

Поручик Оттоноң катыны Эльзаны Салауат кулынан алды һәм:

— Мең рәхмәт һиңә, кенәз Салауат, гүмерзә лә онотмабыз һеззәң батырлығығыззы, балаларымды коткарыуығыззы! — тине илай-илай.

Диңгеззә дауыл туктағас, балаларзы коткарыу өсөн һыуға ташланған ике тоткондоң мәйтәтәре диңгез ярына һуғылды. Гарнизонда йәшәгән кешеләрзәң һорауы буйынса, уларзы айырым ергә хөрмәтләп күмделәр.

Капитан Вильямдың кызы Лиза һыуға батыу вакиғаһынан һуң өс көн, өс төн тора алмай ятты, ата-әсәһе, ағаһы Генрих уның эргәһенән бер азым да китмәһеләр. Дүртенсе көнөнә Лиза үзен һәйбәтерәк тойзо, әсәһенәң кулдарын нык итеп кысып тотто һәм:

— Әсәй, ә мине кем коткарзы үлемдән? Диңгез төбөнән кем сығарзы? Эльзаны коткарырға тырышып, үзем һыу астына киткәнәмде хәтерләйем, ә калғанын исләмәйем. Мине үлемдән алып калған кешегә зур рәхмәт әйтүегеgezзе үтенеп һорайым, — тине.

— Һине, кызым, кенәз Салауат коткарған. Атайың менән мин уға рәхмәтебеззе әйттек инде. Сиркәүгә барғанда, уға һаулык теләп, доға укырбыз.

Кис еткәс, Отто туғаны Вильям менән озак кына һөйләшеп ултырзы.

— Мин Юлай Азналинды 1771—1773 йылдарзан алып беләм, кыйыу, акыллы казак. Беззәң генералды, уның улы менән катынын, майор Рихтерзы һәм мине үлемдән алып калған кеше ул. Башкорттарзың гәйрәтле һөжүменән бан-дигтар койолоп төштөләр. Улар коткармаһа, без һинәң менән ошоләй һөйләшеп ултырмаз инек, — тине Вильям.

— Әйе, һин генә түгел, мин дә Юлайға һәм уның улы Салауатка гүмерлек бурыслымын. Әгәрзә һөйгән балаларымды Салауат диңгез упкынынан коткармаһа, бөгөнгө хәләмде күз алдыма ла килтерә алмайым. Кыйыу атай ғына кыйыу ул тәрбиәләй ала. Икәһе лә, гүмерзәрен йәлләмәйенсә, кешеләр өсөн якшылык эшләргә әзәрзәр. Ысынлап та, батыр ир-егеттәр, — тип йөпләне Отто.

— Минәң һезгә зур үтенесем бар. Кызым Лиза үсеп етте, үзегезгә ярзамсы итеп алмашығызмы? — тине Вильям. — Бында китап укыузан, музыка коралдарын өйрәнүзән башка бер шөғөл дә юк. Уны үзегез менән Санкт-Петербургка алып китһәgez, һезгә бик рәхмәтле булыр инек.

— Әйе, бәләкәй балаларзы ғына өйзә, гаиләлә тәрбиәләү мөмкин, — тине Отто. — Ә үсеп еткән кыззы кәлгә әсендә, гарнизонда тәрбиәләү үзе бер мәсәлә. Һәйбәт кейәүзә табырға кәрәк бит әле. Унан һуң, һәр еткән кыз күз-каш алдында булырға тейеш. Һеззәң Лиза һеңлем тураһындағы һүззәреgezзе хуплайым, уны Санкт-Петербургка алып китербез, тип уйлайым. Балаларыбыз туғандарса бер-берәһенә ярзам итеп үсәһеләр, беззәң картлығыбыз за рәхмәтле, мәрхәмәтле булыр. Лизаны юлға әзәрләgez.

Бер нисә көндән инженер-поручик Отто гаиләһе менән Санкт-Петербургка карай юл алды. Сәфәр алдынан Лиза атаһынан үзен үлемдән коткарған Салауатты күрһәтәүен үтенеп һораны.

— Атай, мин бәләкәй бала түгел бит, рәхмәтемде үзем еткергем килә, — тине ул.

— Ярар, балам, һүҙенде кире какмайым, тик шулай за Салауаттың каторжан икәнән онотма, һүҙенде қысқарак тот, — тине атаһы.

Юлға сығырға әзерләнгән ылау эргәһенә қарауыл һалдаттары Салауатты алып килделәр. Башкорт егетенең кәүзәһе мықты булһа ла, йөзөндәге язалау эззәре уңалып бөтмәгәйне, уның умырылып алған танауын, һул сикәһендәге қылыс эзен һәм маңлайына һуғылған хәрәфтәрзе бер нимә менән дә қаплап та, йәшереп тә булмай ине. Әммә төшөнкө уй-хистәргә бирелеп торор вақыт түгел, гәм халык алдында, туғандары эргәһендә офицер қызы Лиза Салауатка өндәште:

— Мин гүмеремдәлә каторжандар менән һөйләшкәнем булманы. Тоткондарзың енәйәтселәр булыуы һақында безгә көн һайын һөйләйзәр. Ә мин һезгә, кенәз Салауат, зур рәхмәтемде әйткем килә. Якты донъяла минеңдә озақ йәшәгем, бәхетле булғым килә. Диңгез төбөнән алып сығып, үлем тырнағынан коткарғанығыз өсөн зур рәхмәт, һеззе бер қасан да онотмасбыз, — тине ул һәм, нәфис бармаклы уң қулын йомоп, Салауаттың қулына йүнәлтте. — Ә быныһы һезгә иштәлек, тик юғалта күрмәгез. Өләсәйем уңышлы юл теләп, доғалар укып биргән иске герман медальоны ул. Беззең гаилә гербы ла ошо медальон эсендә.

Хушлашқандан һуң Оттоноң гаиләһе зур ылау менән Санкт-Петербургка йүнәлдә. Тәгәйен ергә килеп еткәс, бер нисә көндән һуң инженер-поручик Екатерина II тарафынан қабул ителде. Улар озақ қына донъя хәлдәре тураһында һөйләшеп ултырзылар, батшабикәгә Германияла қалған туғандарынан күп сәләмдәр еткерелде.

Батшабикә, эзәп һақлап, юл хәлдәре, бала-сағаны тураһында һорағас, Отто Рогервикта булған вақиға һақында бәйән итте, өс балаһын да каторжан Салауат Юлаев үлемдән котқарыуы тураһында һөйләп бирзе. Был хәбәрзе тыңлап бөткәс, Екатерина II: “Әйе, башкорттарзың батырлығы тураһында Петр I һәр вақыт кабатлар булған, улар ышаныслы һәм батыр һалдаттар, тик, Пугачевка ышанып, күптәре һарап булды”, — тине.

Оттоноң хезмәте инженер буларак төрлө бастиондар, оборона линиялары, қәлғәләр төзөүгә етәкселек итеүзән һәм ул эштәрзең вақытында һәм сифатлы итеп башқарылыуын тикшереүзән тора ине. Тап ошо вақытта Балтик нығытмаһында каторжандар көсә менән саузагәрзәр өсөн гавань төзөү эштәренә тотонғайнылар.

* * *

Урал тауҙарында тыуып үскән, қара урман һауаларын һулап, қурай моңона қойоноп, зәңгәр күктәге ай-қояшқа, ап-ақ йондоззарға һокланып, тыуған ерзең мөгҗизәле матурлығына табынған ир-егеттәр өсөн моңоу диңгез яры, сикһез һыу тулқындары, ақсарлақтар қаңқылдауы ауыр күренеш ине. Үзәкте өзөп, йөрәктәрзе һықратқан тыуған яқтарын, Урал тауҙарын, қоштар һайрауын, фәзиз кешеләрен һағынып қайғыға батқан мәлдәре аз түгел ине башкорт егеттәренен. Ошо вақытта дус-иштең һине аңлауы, һүз менән булһа ла ярзам итеүе, кеүәтләүе үзе зур бәхет, йәшәү таянысы һәм ышанысы ине. Юлай Азналин, Салауат Юлаев, Иван Почиталин, Қәнзәфәр Усаевтар каторжандарзы төшөнкө уйзарға бирелмәскә, Хозайға ышанып, яқшы, якты хыялдарға ынтылып йәшәргә өндәнеләр, иртәнге һәм киске намаздарын еренә еткереп үтәргә тырыштылар.

Доға кылыузан йән рәхәтлеге алып, Хозайзың мәрхәмәтлелеген, алыс тыуған илкәйзең, тыуған тупрактың йылыһын тойғандай улар. Йөрәктәре назлы уйзарға тулып, колактарына гәзиз йыр-моңдар салынып калғандай ине шул мөлдәрзә.

Сикһез тулқындарға карап, Салауат үзенең хистәрен көйгә һалып йырлар ине. Киң күкрәк эсенән сыккан һағышлы моң бейек һауаға, күк болоттар араһына күтәрелеп, тыуған яктарға осоп кайтып киткән төслә:

Ай Уралым, Уралым, күгәреп яткан Уралым,

Нурға сумған түбәһе, күккә ашкан Уралым!

Кызарып калккан қояшты һайрап каршылай коштарың,

Тонйорап батқан қояшты һайрап озата коштарың.

Һине данлай йырҙарым, һине мактай йырҙарым,

Һин бит миңең төйәгем, һине һөйә йөрәгем...

Салауаттың иҫ китмәле матур йырлауын тыңлау өсөн каторжандар тауышһызына йыйылып ултырырҙар ине. Башкорт йырҙарын барыһы ла яратып тыңлай, тик мөгәнәһенә төшөнөп етмәйзәр. Бер ваҡыт Иван Почиталин:

— Салауат, һин урыс телен яҡшы беләһең, йырыңды безгә урысһа йырла әле, — тип өндәште.

Икенсе тапкыр йыйылғанда, Салауат тойғоларын урыс телендә еткерзе, йыр каторжандар күнеленә үтеп инде, уны шунда ук отоп алдылар. Был йыр бөгөн дә Палдиски калаһының Георгий Победоносец сиркәүендә “Салауат Юлаев” клубының гимны булып яңғырай.

Я гляжу на цепи гор

В нашем благостном краю,

И, вбирая их простор,

Божью милость познаю.

Песней небо расколось,

Соловей поёт в долу,

Как азан звенит твой голос,

Богу вознося хвалу!

Не зовет ли на молитву

Славный наш родимый край?

Помни их — героев битвы,

Наш Урал — родимый стан!

Заплатили они кровью

И не дождались похвал.

Осняет нас любовью

Древний наш седой Урал!

Солнцем небо озарилось,

Скакуны летят в опор.

Радость, счастье, Божья милость

Ждут нас на вершине гор!

...Салауат йыш кына төшөндә Урал тауҙарын, Йүрүзән буйҙарын, уның матур ак каяларын, хәтфә болондарын күрә. Акбузатка атланып, үткер кылысы менән ниндәйзәр кара көстәрзә, дейеү-пәрейзәрзә кыра; тыуған ауылы, яратқан катындары, балалары йә алышта, йә кул менән тоторлок яҡын арала күренеп калалар; башкорт һүззәре, йырҙары, курай моңо ишетелә. Қапыл алда үлемесле яу кыры хасил була, пушкалар ата, йәзрәләр шартлай. Бына сикһез дингеззең тулқындары өстөндә аксарлактар қаңкылдаша ла, тулкын тамсылары Салауаттың битенә һибелә. Салауат уянып китә...

* * *

Башкорт каторжандары араһында гәрәпсә генә түгел, урыҫса ла укый-яза белгән кешеләр бар ине. Китап укыу, уның йөкмәткеһен кешеләргә еткерәү — үзе зур һәм изге эш. 1779 йылдың көзөндә, гарнизондағы офицер-һалдаттарзың балалары мәктәпкә йөрөй башлағас, Иван Почиталин Юлайға былай тип өндөштө:

— Юлай, һин комендант ярзамсыһы майор Рихтерзың иң ышаныслы кешеһе, безгә укырға китап һора әле, бәлки, йөрәк һыҙлауы әзерәк баһылыр, — тине.

— Ярар, Иван, һорармын, һин һаҡлыһың, китап укыу — безҙең өсөн йән йыуанысы, — тип яуапланы Юлай.

Иптәштәренең һорауы буйынса, ул ат азбарын тикшерергә килгән майор Рихтерға ял ваҡытында укырға китап һорап мөрәжәғәт итте.

Майор был үтенескә аптыраманы, сөнки старшинаның укымышлы кеше икәнлеген ул күптән белә ине һәм: “Ярар, укытыусы Иоганға әйтермен, һезгә бер һисә китап бирер”, — тине.

Тизҙән Иоган рус телендәге ике китапты Юлайға тапшырҙы һәм:

— Комендант бойороғон үтәп, һезгә китаптар алып килдем, тик һаҡлап кына тотогоз китапты, бер айҙан кире кайтарырһығыз, — тине.

Шулай итеп, Юлай, Салауат һәм башка тоткондар эштән буш ваҡыттарында рус телендә китаптар укып, донъя мәҙәниәтенә сәйәхәт кылалар ине.

...Рәсәй дәүләте Екатерина II етәкселек иткән осорҙа зур хәрби көс туплаған империяға әүерелде. Ошо хәрби көстө императрица кушыуы буйынса йыл һайын тикшереп, төрлө ғәскәри күнекмәләр үткәреп, һалдаттарзың һәм офицерҙарзың көнкүреше менән яҡындан танышыусы инспекторҙарзың абруйы армияла бик зур ине. Бер аҙдан Оттоның ғайләһенә ошондай инспекцияның бер генералынан Лизаны һоратып козалар килде. Һөйләшеп килешкәндән һуң туйҙы 1780 йылдың аҙында үткәрергә қарар ителә.

1780 йылды қаршылап, Санкт-Петербургта инженер Отто генерал-инспекторзың ғайләһе менән бергәләп қунақка йөрөнөләр. Озон қыш кистәрендә ололар үзәренең хезмәт юлы, күргән қыйынлыҡтары, төрлө вақиғалар һақында һөйләштеләр. Буласақ туғандар бер-береһен йотлоғоп тыңланы. Һүзгә һүз қушылып, Отто генерал-инспекторзың туғандарына Рогервикта булған фажигәһе, балаларының Балтик диңгезендә батыуҙарын, уларҙы каторжан Салауат котқарыуын түкмәй-сәсмәй һөйләп бирҙе.

Генералдың яқындары Салауаттың батырлығына, уның иҫ киткес мәрхәмәтле, тәрбиәле булығына һоқланыуҙарын белдерҙеләр һәм Рогервик кәлгәһен тикшергәндә уның хәлен һис шикһез белешәсәктәре һақында әйттеләр. Инженер Отто ла был уйҙы хупланы һәм:

— Әгәр һез Салауаттың хәлен белеп, киленегез Лизаға әйтһегез, бик шатланыр ине, сөнки ул Балтик фажигәһен һәр ваҡыт иҫендә тотә, — тине.

Шулай итеп, Салауаттың батырлығы Рогервикта ғына түгел, Рәсәй империяһының баш қалаһы Санкт-Петербургта ла билдәле булды.

* * *

1780 йылда генерал-майор Демарклевский отставкаға китте, уның урынына полковник де Роберти тәғәйенләнде.

Генерал яңы комендантка хәрби хезмәт документтарын тапшырып, каторжандар тураһында үзе генә белгән байтақ мәғлүмәтте еткерҙе. Юлай Азналин, Салауат Юлаев, Кәнзәфәр Усаев, Иван Почиталин һәм башқалар тураһында һөйләп, үзенең шәхси үтенесен дә әйтте.

Улар икәүләшәп озон төн буйы һөйләшәп-кәңәшләшәп ултырзылар. Генерал Демарклевский старшина Юлайға бурыслы икәнән асыктан-асык һөйләп бирзе һәм уға карата шәфкәтле, кешелекле булызарын һораны. Полковник де Роберти Демарклевскийға тоткондарға карата закон сиктәрәндә миһырбанлы һәм мәрхәмәтле караш булыр, тип вәғәзә бирзе.

Каторжандарзын дини йолаларзы тотоузарына, уларзы тулыһынса үтәүзәрәненә кәлгәлә хезмәт иткән офицерзар камасауламай ине. Ғүмерлеккә һөргөнгә ебәрелгән кешеләрзең уй-хистәрән, һуңғы ышаныстарын, якты өмөттәрән Хозайзан башка кем генә ишетһен?! Кешенәң, ниндәй генә енәйәт кылыуына карамастан, Аллаһы Тәғәләгә бөтә күнеле менән ышанып укыған доғаларында — йөрәк тойғоларының оскондары. Гарнизонда христиандар өсөн бәләкәй генә ағас сиркәү бар, ә мосолман каторжандары иртәнгә һәм киске намаззарын йәй көнә — сиркәү эргәһендәге майзансыкта, ә һыуык кыш көндәрәндә төрмә бинаһы эсендә укыйзар ине.

1780 йылдың баштарында Рогервикта хезмәт иткән һалдаттар һәм каторжандар һаны бер нисә меңгә еткәйне. Кешеләр, сиркәү эсенә һыймай, майзансыкта йыйылып доға укыйзар. Императрица Екатерина II кушыуы буйынса 1784 йылда кәлгәлә таштан сиркәү һала башланылар. Уны төзөргә Германиянан архитектор Иоган Мор килде. Төзөлөш башлар алдынан архитектор һығытма коменданты менән сиркәү төзөүзә катнашасак каторжандар исемлеген төзөнә. Иоган Мор үзәнә ярзамсы итеп укый-язә белгән кешеләрзе һайланы.

— Тоткондар араһында төзөлөш һораузары менән кызыкһынған кешеләр бармы? Қисә мәктәп китапханаһында сиркәү проектын тикшереп ултырзым, унда китап укыусылар араһында укытыусылар, укыусылар ғына түгел, хатта тиңтәләгән каторжан булыуына бик шатландым. Беләм — киләсәгебеззең һыклы нигезе, белемле кеше енәйәт яһамас, — тине ул.

— Каторжандар арһында укымышлы, абруйлы кешеләр аз түгел, иң билдәләләрәнән — кенәз Салауат, старшина Юлай Азналин, Иван Почиталин, Кәнзәфәр Усаевтар, — тине комендант.

Иоган Мор сиркәү һалыу өсөн өс зур бригада төзөнә һәм комендант тәкдиме менән сиркәү нигезенә траншеяһын казыу төркөмөнә — Почиталинды, таш карьерынан блоктар ташыусылар башына — Кәнзәфәр Усаевты, ә сиркәүзең нигезен һәм стеналарын һалыуусылар төркөмөнә етәксе итеп Салауатты тәғәйенләне.

Каторжандар өсөн үз кулың менән сиркәү төзөү зур һәм матур вақиға ине. Өс йыл буйы төзөлөш кайнаны һәм, ниһайәт, 1787 йылдың көзөндә Георгий Победоносец сиркәүән асыу тантанаһы үтте. Был сараға якын-тирәнән дин әһелдәрә килде, бөтәһе лә батшабикәгә, комендантка һәм каторжандарға зур рәхмәттәрән әйтте. Ошо тантаналы көндәрзән һуң Салауат һәм уның иптәштәрәнәң абруйы каторжандар араһында ғына түгел, ә бөтә гарнизонда, тирә-яктағы ауылдарза йәшәүселәр араһында айырыуса артты, халык уларға ихтирам менән караны.

* * *

XVIII быуат Рәсәй дәүләте өсөн катмарлы булды, канлы бәрелештәр, ихтилалдар уның нигезен һык кына кақшатты. 1788 йылдың башында Швеция короле Генрих III-нөң мәкерле рәүештә Балтик диңгезе ярзарына һөжүм яһауы тураһында хәбәр килде. Һуғыш ялкыны Рогервикта ла һизелә ине.

1790 йылдың башында Балтик портында швед шымсыларының йә саузагәр, йә хәйерсе, йә ябай эстон кешеһе булып каласык эсенә инергә тырышыузары артты.

Гарнизон коменданты полковник де Роберти, тәжрибәле хәрби кеше буларак, ошондай һәр осрақты ярзамсылары менән ентекләп тикшерзе һәм, төрлө махсус саралар үткәреп, швед шымсыларынан кәлгәләге йәшерен мәғлүмәттәрзе һахлап калырға тырышты.

1790 йылдың апрель уртаһында гарнизонға хәрби хезмәтен дауам итергә поручик Артур Шмидт килде. Хәрбизәр өсөн был гәзәти хәл — офицерзәр һәр вақыт урындан-урынга күсеп йөрөй. Әммә полковник де Роберти поручикты ниңәләр бер караузан окшатманы. Артур Шмидт беренсе көндән үк үзен ысын артиллерист итеп күрһәтергә тырышты. Пушканын атыу кәғизәләрен, алыслыкты билдәләү үзенсәлектәрен, дары күләмен үлсәү кеүек мәғлүмәттәрзе артиллериялә күп йылдар хезмәт иткән кеше кеүек пушкарь-һалдаттарға өйрәтте. Гарнизондағы офицерзәр, бигерәк тә артиллерия начальнигы Сазонов менән дуслык бәйләнештәре булдырырға тырышты.

Майор Сазонов — гүмер буйы хәрби хезмәттә, зур тәжрибә туплаған артиллерист. Күп һөйләргә яраткан поручик Шмидтка тәүзә үк сәйер караны, күңеле менән яңы офицерзә яугир иптәше итеп кабул итә алманы, ниңәләр үзәнмәне. Майор менән коменданттың йәш поручикка екенеп карауы шуға ла бәйле ине: өстөнә кейгән кителе токос, үлсәме тап килмәй. Рәсәй армияһының хәрби корпусарын тамамлаған офицерзәр бер вақытта ла йолкош хәләндә йөрәмәнеләр, әзәм көлөрлөк кысқа йәки озон китель кейеп хезмәт итмәнеләр һәм итмәйәскәтәр. Офицер формаһының бөхтә булуыын Строевой устав талап итә, ә офицер өсөн устав — иң мөһиме.

...1790 йылдың 1 март көнө гарнизон штабында зур ығы-зығы купты. Штаб писарының өстәленән крепоста хезмәт иткән офицерзәр һәм һалдаттар исемлеге юғалды. Көнө буйы документтарзы эзләнеләр, әммә таба алманылар.

Полковник де Роберти үзәнә иң ышаныслы офицерзәрын исемлектең кемгә кәрәк булуыын асыклау һәм саралар күреү өсөн ябык кәңәшмәгә сақырзы. Йыл башынан шведтарзың караптары Балтик диңгезендә хужаларса кыланды. Төркөм-төркөм йә тегеләй, йә былай йөззөләр. Кәлгә ярзәрына якын килеүзәре йышая барзы. Ошондай катмарлы вақытта штабтан документ юғалыуы бер зә тиктән түгеллеген полковник якшы аңлай ине. Кәңәшмә эшлекле, кызыу үтте. Әгәр документтар шведтар кулына эләкһә, кәлгәләге йәшерен эштәрзе үтәү өсөн ышаныслы каторжандарзы йәлеп итергә кәрәк, тигән һығымтаға килде комендант.

Икенсе көн де Роберти Салауат Юлаев, Кәңзәфәр Усаев, Иван Почиталинды үзәнә сақыртты һәм, тревога сигналы була калһа, уның кабинеты эргәһенә тиз арала килеп етергә кәрәклеген аңлатты.

Бай хәрби тәжрибәгә эйә полковниктың анык уй йөрөтөүе, алдан күрә белеүе һәм һизгерлеге бер нисә көндән расланды. 6 март көнө иртәнге сәғәт 11-зә порт ярына шведтарзың “Яррамас” һәм “Улла Ферзен” тигән ике фрегагы килеп туктаны һәм аңғармастан кәлгәгә һөжүм итте, 50-60 швед матросы, мылтыктарзан ата-ата, нығымтаға якынлашты. Һақта торған һалдаттар был хәлдә тиз арала комендантка еткерзеләр.

Полковник де Роберти тиз арала Сазоновты тревога буйынса үзәнә сақыртты һәм фрегаттарға каршы бөтә пушкаларзан ут асырға бойорок бирзе. Майор кәлгә коридоры буйлап йүгерзе, ләкин пушкалар эргәһенә барып етә алманы — коридорзың һуңғы боролошонда көтмәгәндә үзәнә яңы ярзамсыһы, баш пушкарь Артур Шмидт менән башка-баш бәрелеште.

Пушканы ағас түмәре кеүек кенә күтәргән, айыузай олпат һәм көслә Артур майор Сазоновты уң кулы менән бер һукканда иҫенән яззырзы һәм күрше бүлмәгә һөйрәп индерзе. Аяк-кулын сей кайыш менән бәйләп, ауызына сепрәк тықты һәм бүлмәнең ишеген зур йозак менән бикләп тә куйзы. Ә үзе, килбәтһез хәрби кейемен төзәтә-төзәтә, нығытманың өҫкө яғына, пушкалар эргәһенә йүгерә-атлай китте.

Шведтарзың кәлғәгә яқынлашканын күргән тупсы һалдаттар майор Сазоновты көтә ине. Тиз арала килеп еткән поручик Артур Шмидт: “Приказһыз атырға рөхсәтебез юк”, — тине һәм тегеләй-былай йөрөй башланы. Шведтар хатта кәлғә эсенә үтеп ингәс тә пушкалар дошманға атманы, сөнки приказ булманы. Швед разведчигы Артур Шмидт үз эшен оҫта башкарзы, тик уның рус офицеры булмауын майор Сазоновтан башка берәү зә белмәй ине әле. Ошо вақытта нығытманы баһып алған швед матростары бөтә халықты каласықтың үзәк майзанына йыйырға бойорок бирзеләр.

— Гарнизондағы 40 пушканың исмаһам береһе аһасы! Кайза йөрөй Сазонов? Ярзамсылары йәһәт килеп етһендәр! — тип бойорок бирзе полковник де Роберти. Бер нисә минуттан комендант үз бүлмәһендә кемдең нимә эшләргә теһешлеге һақында аңлатты һәм бойорокто тиз арала үтәргә кушты. Ярзамсылары йүгереп сығып барған ыңғайы ул майор Рихтерзы капыл туктатты:

— Ә һез, майор, калып тороғоз, һезгә йәшерен задание бар. Тимер менән коршалған ошо бәләкәй һандықты күрәһегезме? — тине һәм өҫтәл аһтына күрһәтте.

— Эйе, полковник әфәнде, күрәм, — тип яуапланы Рихтер.

— Бында гарнизон штандарты, офицер һәм һалдаттарзың ярты йыллык хезмәт һақы. Һезгә ошо һандықты һахлау, шведтар кулына бирмәү бурысы йөкмәтелә, аңланығызмы?

— Эйе, полковник, аңланым, ышанысығыззы ақлармын.

— Уңыштар һезгә, Иван Васильевич, был һандыкта беззең һамысыбыз, даныбыз икәнән берүк онотмағыз.

Майор Рихтер тиз арала Салауатты сакыртты һәм, нимә генә булмаһын, тимер һандықты шведтар кулына бирмәҫкә кушты. Хәлдә аңлаткаһ, биш бастионды бергә тоташтырған йәшерен ер аһты коридорына төшөргә бойорзо.

Салауат менән иптәштәре был ер аһты юлын бер нисә йыл төзөнөләр, күбеһе шул сакта ауыр эштән, ауырыуҙан, аслыктан үлеп калдылар.

Тимер һандықты алып, Салауат ике бастион араһындағы ер аһты коридорына төштө. Қомло ер изәндә хәйәре менән сокор казып, тимер һандықты күмеп куйзы ла, аркаһы менән ағас стенаға һөйәлеп ултырзы.

“Яррамас” һәм “Улла Ферзен” фрегаттары капитандары Рогервиктағы барлык ақсаны қулға төшөрөргә тырышты һәм ошо максатта иң әзерлекле, кыйыу һалдаттарзан ике төркөм әзерләһеләр, уларға нығытмалағы казна ақсаһын кайза һәм кайһылайтып эзләргә кәрәклеген аңлаттылар. Был ике төркөм, һәр бинаға инеп, ентекләп казна ақсаһын эзләһеләр, әммә таба алманылар.

Қараңғы төн етте. “Яррамас” капитаны матростары азык-түлек складтарын яһынан тикшереп сығырға қарар итте. Ә “Улла Ферзен” капитаны үз төркөмөнә ер аһтынан булһа ла казна ақсаһын табырға кушты.

Эзләһә торғас, ике матрос Салауат йәшеренеп ултырған ер аһты юлына төштө. Күззәре қараңғыға өйрәнгәнсе стеналарға тотона-тотона атланылар, үззәре лә белмәйенсә, Салауат яғына йүнәлделәр, бер-береһенә швед телендә

нимәләр һөйләнеләр. Зур бысак менән генә коралланған Салауат кулдарына һызма пистолет тоткан ике һалдаттың яқынлашыуын көтөп торзо һәм етез хәрәкәт менән алда килгәнәнә ташланды. Бысағын дошманының күкрәгенә қазаны ла, күз асып йомғансы икенсе матроска ыргыны. Тегеһе уң кулындағы пистолетынан атып ебәрзе, тик, ара яқын булғанлыктан, көбәге Салауаттың һул яурынына тейзе, пуля яурын итен яндырып сыйып үттә. Шул арала Салауат уң кулындағы зур бысағын швед һалдатының маңлайына қазаны. Ер астындағы алышты бер кем дә күрмәнә лә, ишетмәнә лә.

...Яраланған яурынын уң кулы менән тотоп, Салауат ергә сүгәләне — ул тимер һандықты ташлап китергә тейеш түгел. Қояш нурзары ер астындағы қозок төбөнә йүнәлгәс, ул майорзың тауышын ишетте:

— Салауат, сығырға мөмкин, әйзә, күтәрел!

Тимер һандықты кулына алып, Салауат ер өстөнә сықты һәм ике швед һалдаты менән көрәшкәнән һөйләп бирзе. Майор Салауатты нығытма лазаретына ебәрзе, санитарзар ипләп кенә уның яурынын бәйләнеләр.

Был вақытта шведтар, Рогервикты уңышлы басып алыузарына шатланып, кәлгәлә хезмәт иткән офицер һәм һалдаттарзы ике төркөм итеп майзанға тезеп қуйзылар. Тап ошо мәлдә поручик Артур Шмидт швед офицеры янына килде һәм йылмайып:

— Капитан Цедерстрем, һеззе Рогервикты һис бер қаршылыкһыз яулауығыз менән котлайым! — тине.

Тегеһе поручикты қосақлап алды һәм:

— О, капитан Фишер, был бит һеззең еңеүегез, һез — ысын швед разведчигы, — тип тәбрикләне.

Майзансықтағы халық үз күззәрәнә ышанманы: тимәк, Артур Шмидт — швед разведчигы!

Коменданттың уйзары дөрөс булып сықты — шведтар гарнизондағы байлыкка, аксаға, дары-қурғашка күз һалған. Кешеләрзе әсиргә алыу улар өсөн файзаһыз — қараптарза урын самалы, тоткондарзы ашатырға артық азык-түлек тә юк.

Полковник де Роберти офицерзар араһында майор Сазонов күренмәгәс, һиндәйзер фажиғә булғанына төшөндө. Сазонов — тәртипле һәм тәжрибәле офицер, күп яузарза катнашқан, күп һынаузар үткән кеше, тере генә була күрһән, тикшерербез, белербез, тип уйланы комендант.

Қояш қызарып Балтик диңгезенә иң алыс сигенә түбәнәйзе. Әңер етте. Швед һалдаттары нығытма буйлап хужаларса йөрөнөләр, акса, алтын-көмөш эзләнеләр, әммә гарнизон штандарты ла, қазна аксаһы ла һыуға төшкәндәй ғәйеп ине.

Қояш байыр алдынан улар халықты тағы ла майзанға йыйзы. Тап ошонда полковник де Роберти поручик Артур Шмидтың шведтар менән яқын аралашыуын күрзе һәм поручиктың рус офицеры булмауына төшөндө. Швед һалдаттары, кәлгәләге бөтә өйзәрзе һәм складтарзы яндырыу менән қурқытып, халыктан акса талап ителәр. Һүззәрәнәң буш булмауын дәлилләп, өс складка ут төрттөләр, уларза ат-арба қорамалдары, диңгеззә балық тотоу әйберзәре һәм ағас мискәләр һаклана ине. Дөрләп янған складтарзы күргән халық, һуңғы аксаларын йыйып, шведтарға дүрт мең һумдан күберәк акса тапшырзы. Шул тиклем акса йыйылғас, швед һалдаттарының кәйефе күтәрелде. Халықты һәм ябай һалдаттарзы өйзәрәнә қайтырып ебәрзеләр, ә офицерзарзы айырым

казармаға ябып, карауыл куйзылар. Кире киткәндә рустар арттан туптарзан ата алмаһын өсөн кәлгәләге пушкаларға курғаш койзолар. Азык-түлекте кырып-һепереп фрегаттарына тейәнеләр, йөзөп йөрөп шарап эстеләр һәм теуәл иртәнге 11-зә, якорзарын күтәрәп, китеп барзылар...

Полковник де Роберти һуңғы көндәрзәге башка һыймаслык вакиғаларзы барлау һәм һығымта яһау өсөн офицерзарзы йыйзы. Ил именлеге, халык бәхете өсөн хезмәт иткән офицерзар бындай мәсхәрәгә дусар булғаны юк ине әле. Кәлгәлә азык-түлек калмаған, дары бер нисә генә бот, пушкалар эштән сығарылған, мылтыктарға курғаш юк. Өс склад яндырылған, халықтың аксаһы таланған. Шул мәлдә комендант бүлмәһенә күгәргән күззәрен сак асып, башын ак сепрәккә ураған майор Сазонов килеп инде.

— Полковник әфәнде, пушкаларзан дошманға ут асыу приказын һалдаттарға еткерә алманым, сөнки миңә поручик Артур Шмидт һөжүм итте. Башыма һукты, ишһез колағанмын, — тине ул көскә.

— Уға ниңә шул тиклем зур ышаныс белдереп, бөтә артиллерияны беренсе көндән үк уның карамағына күсерзәгез? Яңы кешене тикшереү, һынау кәрәклеген ниңә оноттоғоз, майор? — тип шелтәләне комендант Сазоновты.

— Поручик Артур Шмидт хәрби енәйәтсе генә түгел, шыма телле, юха алдаксы ла булып сықты шул. Артиллерия хезмәтен, атыу һәм тактика ысулдарын ятка белә, теле татылдап тора ине. Артиллерия корпусында капитан Карл Бухгольц менән бергә укынык тигәс, уяулығымды юғалтканмын. Карл Карловичты хезмәт буйынса якшы белгәс, был кәбәхәт әзәмгә ышандым. Яңылыштым, — тип һукранды майор Сазонов.

Полковник де Роберти кәңәшмәне дауам итеп, үзенең урынбағарына мөрәжәғәт итте:

— Майор, һезгә кәлгәненең штандартын һәм казна аксаһын һаклап калыузы йөкмәткәйнем, был бойорокто нисек үтәнегез?

— Полковник әфәнде, һеззәң бойорок еренә еткереп үтәлдә. Аксаның бер тине лә дошманға әләкмәне, офицер һәм һалдаттарзың эш хақы һакланған тимер һандык ышаныслы урында. һеззәң бойорокто көтәбез.

— Афарин, майор! һандыкты нисек йәшереп калыуығыззы ентекләберәк һөйләп бирегез, — тине комендант.

— Шведтар һөжүм итеп, кәлгәгә инә башлағас, мин һандыкты каторжандарға бирзем һәм йәшерергә куштым, сөнки, офицер һәм һалдаттарзан айырмалы, тоткондар бер кемгә лә кәрәкмәй. Беззән башка, әлбиттә. Кенәз Салауатты беләһегез бит, бында ул 1775 йылдан бирле, үзе үк ер асты юлдарын төзөгән кеше. Мин уға штандарт менән акса һакланған тимер һандыкты тапшырым һәм ер асты юлына төшөрөргә куштым. Салауат һандыкты ышаныслы урында йәшергән һәм, уны һаклап, швед матростары менән алышкан, — тип яуапланы майор.

— Әйе, тыуған иленә, ғәзиз еренә, императрица Екатеринаға тоғро хезмәт иткән шәхес кенә ошондай кыйыулык күрһәтә ала. Бына бит, үзе каторжан, ә иленә тоғро хезмәтен, батырлығын дауам итә. Салауат кеүек каторжандар күберәк булһа, беззәң хезмәтебез зә еңелерәк булыр ине, — тине комендант, күңелендәге нескә тойғоларға ирек биреп.

Шведтарзың Рогервикка һөжүм итеүзәре һәм гарнизонды мәсхәрәле рәүештә талап китеүзәре Ревелгә, Санкт-Петербургка, Мәскәүгә генә түгел, бөтә Рәсәйгә, Европаға тиз таралды. Бер нисә айзан һуң, язғы һыузар әзәйеп, бәләкәй йылға-күлдәр ярзарына кайтқас, Рогервиктан 20 сақрым алыслыктағы

зур сокорза, кыуаклыктар араһында, ысын поручик Артур Шмидтың, Ревель менән Рогервик араһында ямщик булып эшлэгән эстон Маттизың мәйетгәре табылды. Кәһәрле швед разведкаһы Балтик порты нығытмаһын баһып алыуға бик ентекләп әҙерләнгән икән...

Комендант де Роберти вазифаһынан бушатылды, күп кенә офицерҙар, һалдаттар, бигерәк тә тупсылар һәм гарнизон һағында торған һалдаттар дошмандан куркыуза ғәйепләнделәр. Әммә полковник бөтә ғәйепте үз өҫтөнә алды, дошманға каршы ут асырға ваҡытында бойорок биреп өлгөрмәнем, тине ул тикшереп алып барған тәфтишселәргә. Шулай булыуға карамаһтан, Рогервикта хезмәт итеүселәрҙең яртыһы яңы командаларға алмашынды. Кәлғәгә күп кенә яңы офицерҙар, һалдаттар хезмәткә алынды.

1790 йылдың март айында нығытма коменданты итеп полковник Герман Ильич Экбаум тәғәйенләнде. Полковник де Роберти, офицер һүҙен тотоп, генерал Демарклевский биргән мәғлүмәттәргә Экбаумға еткерҙе. Юлай Азналин тураһында һүҙ сыҡҡас, полковниктың йөзө яктырып китте:

— Бына Хозайым, Юлай старшинаның командаһы менән 1772 йылда Варшава эргәһендә бер хәрби лагерҙа хезмәт иттек. Күпме ваҡыт уҙған, ун һигеҙ йыл! Билдәле шәхестәргә карата мәрхәмәтле булырбыҙ, офицер һүҙен бозорға һаҡыбыҙ юк. Күз уңында тотормон, борсолмағыҙ, Франс Яковлевич, — тине яңы комендант.

* * *

1790 йылдың иртә көзөндә башкорт атлыларының беренсе полкы Ревель нығытмаһынан Рогервика юл тотто. Һуғыш юлдарында ныҡлы сынығыу алған яугирҙарға ла, башкорт токомло аттарға ла юл ауыр түгел ине. Кояшлы матур көн. Һалдаттарҙың кәйефе һәйбәт. Аттар һәләмәк кенә баһып, хужаларын эйәрҙә бәүетә-бәүетә, талғын ғына алға юрта.

Ошо ваҡытта башкорт һалдаттарының күз алдына тыуған яҡ, ата-әсәләре, бала-сағалары килде. Күңел тулы моң. Кысқырып йырылап ебәрһәң ине! Уларҙың тойғоларын белгән кеүек, сотник Күсәрбай Аксолтанов: «Һай, егеттәр, эйҙә йырылап ебәрегеҙ!» — тип бойорок бирҙе.

Алда Рогервиктың бейек ағас стеналары күренә ине, алыһта Балтик диңгезе сайкала. Хәрби юлдарҙа, сит ерҙәрҙә йөрөп һағыһка батқан асыл егеттәрҙең киң күкрәгенән йыр урғылды:

Кыр каззаны кунды
Һай, туғайға,
Тураһкайым кунды
Һай, сағылға...

Тап ошо ваҡытта Салауат таш карьерында эшен тамамлап, атаһы эшлэгән ат азбарына карай атлай ине. Тәүҙә Салауат, башкорт йыры колағыма һағыныуҙан ишетеләләр, тип көрһөнөп кенә куйҙы. Әммә йыр дауам итте һәм көсәйә барҙы. Өнмө был, әллә төшмө?! Йырҙы ишетеп, кәлғә халкы ла зур капка яғына ашықты. Һаҡсы һалдаттар иһә Рәсәй-Польша сиктәрәндә дозорҙа йөрөгән башкорт казактары һаҡында һәйбәт беләләр ине. Нығытманың зур капкалары асылды һәм Рогервик урамдарына башкорт һыбайлылары йыр менән, күтәрәнке күңелдә килеп инделәр.

Салауаттың йөрөгә ярып типте, күзҙәрәнә йәш тулды, ике кулын күккә күтәрәп, Хозайға рәхмәт һүзҙәрән эһтән генә, күңеләнән генә әйтә алды. Тамағына

төйөр тығылды, тубыктары калтыраны. “Туғандарым, башкорттарым миңе!” — тип кысқыргыһы килде уның. Ә һағышлы моң ағылды ла ағылды...

Һыбайлылар йыр менән казармалар яғына боролдолар, йыйылған халык якты сырай менән уларзы тәбрикләне. Башкорт ғәскәренең нығытмаға ингәнен күргән Салауат аттар азбарына йүгерә-атлай килеп етте һәм атаһына шатлыклы хәбәр еткерзе. Юлай карт күңел тойғоларына ирек бирзе. Салауатты нык итеп күкрәгенә кысып косакланы һәм: “Эй Хозайым, бәхетһез тормошта ла бер бәхетле көн була икән, Аллаһы Тәғәлә кушқас,” — тине күз йәштәре аша.

Рәсәй сиктәрен һаклаған башкорт егеттәре казармаларға урынлашып, тамак туйзырып алғас, кәлғә коменданты менән осраштылар. Башлыса Рәсәй менән Польша сигендәге дөйөм хәл һәм эреле-ваклы бәрелештәр тураһында һөйләштеләр. Хәрби әзерлектен, хәрби тәртиптен һәр вақытта ла нык булырға тейешлеге тураһында әйтелде. Һөйләшеү азағында полковник Эқбаум:

— Каторжандар араһында һезҙен якташтарығыз за бар, һөйләшеп күрешергә теләһегез, мин каршы түгел, — тип өндәште.

Шул ук көндө Салауат менән Юлай, Кәңзәфәр Усаев, башкорт еренән һөргөнгә ебәрелгән башка каторжандар башкорт егеттәре менән осраштылар. Һүз-хәбәрҙен сиге булманы. Ун биш йыл буйы тыуған яктарҙан хәбәр алмаған, башкорт һөйләшеүен, йырын ишетмәгән, һары һағышқа батқан каторжандарға был осрашыу әйтеп аңлата алмашлык зур шатлык ине. Башкорт егеттәре тоткондарға ақсалата, кейем һәм азык-түлек менән дә ныклы ғына ярзам күрһәттеләр. 1790—1792 йылдар арауығында бындай осрашыуҙар йыш кына булды, сөнки башкорт һыбайлылары Рәсәй-Польша сигендә ике йыл тәртип һакланылар.

* * *

1796 йылдың 6 ноябрәндә императрица Екатерина II оҙак кына ауырығандан һуң вафат булды. Рәсәй тәхетенә яңы император — Гольштейн-Готторп-Романовский династияһынан Павел I ултырҙы. Ул үзен Петр I кеүек бик һәләтле, көслө император итеп күрһәтергә тырышты.

Тиз арала Рәсәйҙен күп тармаклы тормошонда кызыу үзгәрештәр башланды, бөтә ерҙә Европалағы кеүек тәртип урынлаштырылды. 1797 йылда Эстляндияға яңы губернатор — Андрей Андреевич Лангель тәғәйенләнде. Ревель калаһына комендант булып Пугачев ихтилалын баһтырыуға күп батырлыктар күрһәткән, йәне-тәне менән ихтилалдарзы күрә алмаған генерал Кастро де ла Серда килде.

1798 йылдың башында Рогервик кәлғәһе коменданты Г.И.Эқбаум да отставкаға китте. Уның вазифаһын полковник Тензинға йөкмәттеләр. Яңы комендант был гарнизонда оҙак хезмәт итмәйәсәген белә ине — Санкт-Петербургта йәһиә Мәскәүҙә генерал дәрәжәһендә хезмәт урыны вәғәзә ителгән, Балтик портына вақытлыса ғына килгәйне ул.

Полковник Генрих Эқбаум яңы тәғәйенләнгән комендантка нығытмалағы хәрби хезмәт үзенәлектәрен, каторга төрмәһендәге билдәле тоткондар тураһында күп һөйләне. Генерал Демарклевский, полковник де Роберти әйтеп калдырған шәхси офицер һүзе тураһында ла әйтергә онотманы тәжрибәле Генрих Ильич. Яңы комендант иһә уны әзәп өсөн генә тыңланы, әңгәмә азағында офицер һүзен үтәү тураһында ла ләм-мим өндәшмәне.

Яңы комендант гарнизонда тиштә йылдар буйы үзгәртелмәйенсә үтәп киленгән һалдат-офицерҙарзың күнегелгән хәрби хезмәтен, таш карьерында, хужалык

эштәрендә тир түккән, балык тоткан каторжандарзың көндәлек эшен — барыһын да яңы тәртипкә күсерзе.

Бастиондар араһындағы майзансыкта көнө буйы һалдат һәм офицерзар строевой әзерлек серзәрен өйрәнде. Каторжандар өсөн ауыр мәлдәр етте. Яңы комендант бойороґо менән һәр каторжан, һаулығына, йәшенә карамайынса, таш карьерында эшләргә тейеш ине. Ярҙамсы командаларға каторжандар урынына һалдаттар куйылды.

Оло йәштәге, ауырыу каторжандар таш карьерындағы ауыр эште, аслы-туклы йәшәүзе, һыуык елдә көнө буйы өшөп-туңып таш ташыузы күтәрә алманылар. Саскау кыш айзарында тоткондар һаны тиһтәләгән кешегә кәмене.

1798 йылдың иртә язында старшина Юлайзың һаулығы насарайзы. Һуғыш яландарында алған яралар, Пугачев ихтилалынан һуң 175 тапкыр камсы менән һуктырылыу һәм 23 йылға яҡын каторгала әзәм сыҙағыһыҙ шарттарҙа аслы-туклы йәшәү, каты ауырыуҙар, ауыр эш миктәткәйне уны. Тыуған яктарға кайтып, Урал тауҙарында таң атыуына тағы ла бер һокланырмын әле, туған-тыумаса менән кымыҙ эһеп, курай уйнап һөйләһеп ултырырбыҙ, балаларымды, ейәндәрәмде аркаларынан һөйөрмөн, тигән изге хыялдарының тормошҡа ашмаһын, ғүмеренең һанаулы ғына көндәре калғанын аңланы ул. Каты ауырыуҙан Юлай йүнәлә алманы. Яҙғы таңда ул шып-шым, һуңғы һүҙһез, ғорур ғына донъя куйзы. Уны, коменданттан күпме генә һорап карамаһындар, айырым ерләргә рөхсәт булманы. Башкорт батырын, ябай каторжан кәүек, дөйөм кәбергә күмделәр.

* * *

Балтик порты кәлғәһенә яңы ғына хезмәт итергә килгән офицерзар араһында Александр Фрейман иһемле прапорщик булығын белгәһ, Салауат каты уйға калды. Тукта әле, тукта! Ғаиләһен пыран-зыран килтергән, балаларын бүләһеп алған кәһәр һуккандар араһында Фрейман иһемлеһе лә бар ине түгелме һуң? Ике йәшлек улына хәзер 26—27 йәш тирәһе булырға тейеш. Салауаттың күҙ алдына йәмле Йүрүзән буйы, тыуған ауылы, Урал тауы һырттары килде. Матур йәй мәле. Кая таштарзы алтын нурҙары менән иркәләп, Йүрүзән туғайҙарына таралған һескә аҡ томандарзы һүтә-һүтә, кояш калкып килә. Ошо мөғжизәле матурлығыкка йәм өһтәп, коһтар һайрай. Катын-кыз иртәнгә ғәзәти эһен башкара: берәүзәре һыйыр һауа, икенһеләре шиһмәгә һуға бара, өһөнһеләре бейә һауа, дүртенһеләре кымыҙ бешә — бөтәме һуң көндәлек өй мәшәкәттәре! Аласықтың һул мөйөһөндәге һикелә калын йылы балаһ өһтөндә, йомһак мендәрзә тыныһ кына балалар йоклап ята. Ихаталағы һайғауға ғаиләһең, балаларзың шатлығык-бәхетен ен-пәрейзәр урламаһын өһөн айыу башының һөйөген эһеп куйғандар. Балаларым бәхетле, шатлығыкы булһындар инде, Раббым!..

— Салауат! Салауат, тип әйтәм дә баһа! Ниндәй уйға баттың? Һине комендант урынбаһары сақыра. Тизерәк барып ет, — тип бүлдерзе уның татлы хыялын Кәнзәфәр Усаев.

Шул көндән алып Салауаттың бар уйы прапорщик Александр Фрейман һақында булды. Балаларын бүләһеп алғанда, бәләкәй улын Фрейман тигәнә үзенә алғайны бит, тимәк, йәш прапорщиктың уның улы булығы бик тә мөмкин. Улым... Кайһылайтып кына һиңә яҡын киләйем? Хокуғым юк. Мин — һинең атайың тип һисек кенә әйтәйем? Дәлилдәрәм етмәй. Тукта әле, тукта... Һуң, бәләкәй улының уң кулығың терһәгендә зур ғына миңе бар ине бит! Әгәр зә егеттең уң кулығында миңе булһа, тимәк, ул — миңең балам!

Улы хакындағы уйзарға күмелгән Салауаттың йәшәү көсә, күңел күтәренкелеге артты, таш карьерында блоктарзы иҫәпкә алыу, уларзы һанап ылаузарға тейәтеү һәм калған бөтә эште лә тырышып башкарзы. Конвой командаһының офицерлары менән һүз-хәбәр әйтешеп, бәйләнештәрзе нығытырға тырышты.

* * *

Балтик диңгезе ярында көзгә сыуак көндәр урынлашты. Һирәк-һаяк ағас япрактары һарғая башланы, тәбиғәт төрлө төскә инеп, күз яуын алырлык матурлыкка әйләнде. Ниндәй саф, иркен донъя бар, азатлык, матурлык, мөхәббәткә ышанығыз, тип әйткәндәй ине тәбиғәт тоткондарға.

Көзгә көндәр каторжандар өсөн ауыр эштә үттә, әзерләнгән блоктар карьер эсенән көндәлегә көнгә сығарылды һәм күп һанлы ылаузар менән төзөлөштәргә озатылды. Кая ташты күп күләмдә емереү, зур-зур таштарзы карьер эсенә колатып төшөрөү гәзәти эшкә әйләнде.

Шулай бер көн зур таш өйөмөн колатырға әзерләнделәр. Каторжандарзы эш урынында һаклау унтер-офицер Александр Фрейман һалдаттарына кушылғайны. Карьерзың бер осонан икенсәһенә тиклем ун-егерме азым һайын поста торған һалдаттарзы ул йүгерә-атлай бер нисә тапкыр әйләнеп сықты, күрһәтмәләр бирзе. Каторжандар озон сүс аркандарзы таш карьеры аша һуззылар һәм бер тирәгә йыйылдылар. Бер нисә минуттан тау-таш емерелеп төшәсәк.

Салауат менән Кәнзәфәр каторжандар араһында иң абруйлы һәм тәҗрибәлә кешеләр ине. Бына сүс аркандарзы тоткондар бар көстәрен һалып тарта башланылар. Карьерзың иң бейек башындағы зур таш урынынан кузғалғандай булды, каторжандар тағы ла нығырак тарттылар.

Тап ошо вақытта унтер-офицер Александр каршы поста торған һалдаттың, устав қағизәләрен бозоп, мылтығын ташка һөйәгәнән һәм итеген сисә башлағанын күрзе. Прапорщик, уйлап тормайынса, карьер аша һалдат яғына йүгерзе. Ә каторжандар бар көстәренә арканды тарттылар за тарттылар, бына-бына таштар асқа тәгәрәйсәк. Александр, үзе лә һизмәйенсә, үлемеслә куркыныс астына инеп китте.

Ошонда 25 йыл ғүмерен үткәргән Салауат менән Кәнзәфәр килеп тыуған вакиғаны тиз генә төшөндөләр һәм, уктай атылып, карьерға йүгерзеләр. Улар Александр эргәһенә килеп еткәндә, беренсә вак таштар төшә башлағайны инде.

Бер нисә азым яһап, унтер-офицерзы карьер ситенә этеп ебәргән Салауат егеттең ике куллап таш стенаны косақлағанын һәм уның уң кулындағы зур миңде күрзе. “Улым, миңең улым!” — тип кенә әйтеп өлгөрзә Салауат. Зур-зур таштар, һауаға сандар күтәреп, карьер төбөнә ишелеп төштө.

Тузан ултырыуға, каторжандар һәм һаксы һалдаттар алдында фажиғәлә күренеш асылды: унтер-офицер Александр һәм Кәнзәфәр Усаев карьер стенаһына һөйәлеп, баштарын ике куллап қаплап ултыралар, ә яндарында күкрәгенә зур ғына таш төшкән Салауат ята. Кәнзәфәр тетрәнәп: “Салауат, дусым миңең!” — тип кыскырып ебәрзе һәм ярзамға ашықты. Әммә бер азым атлау менән уң аяғын тотоп, ергә коланы. Салауат менән Кәнзәфәрзе каторга казармаһына алып кайттылар. Салауаттың хәлә ауыр — уң кулбашына, күкрәгенә төшкән ауыр таш кабырғаһын, кул һөйәктәрен һындырған, ул телдән язғайны. Кәнзәфәрзең уң аяғының тубығына таш бәрелгән, әммә һөйәктәре һынмаған. Унтер-офицер

Александрдың бер ере лә яраланмаған, тик нык куркыузан бер кем менән һөйләшә алмай ине ул.

Салауаттың төзәлмәс ауыр яраһын күреп, Кәнзәфәр ясин сықты, дуһын матур, яғымлы һүзәр менән мәңгелек донъяға күсәүгә рухи яктан әзерләне. Салауат ымлап кына рәхмәтен әйтте, дуһының һүзәрән кеүәтләне, дини йолалар буйынса мәңгелеккә күсәуенә кәнәғәт булыуын белдерзе. 1800 йылдың 26 сентябрәндә Салауат донъя куйзы.

Кәнзәфәр Усаев йыш кына Салауат һәм Юлайдың кәберзәрәнә килде, доғалар укыны. Һуңғы тапкыр 1804 йылда, каты ауырып йөрөгән сағында килде һәм, йөрөгәнә һызлауын, тулкынланыуын баһып, бәхилләште. 1804 йылдың 10 июлендә ул да бакыйлыкка күсте.

Кәнзәфәр Усаев үлгәндән һуң башкорт батырзарының кәберзәре яйлап кына онотла башланы. Бөгән, ике быуаттан һуң, без Салауат Юлаев, Юлай Азналин, Кәнзәфәр Усаевтың кәберзәре кайза икәнән анык кына әйтә алмайбыз.

2012 йылда Палдиски калаһына сәфәр ваҡытында изге Георгий Победоносц сиркәүе руханийы Валерий Назаренко атакай Башкортостан делегацияһы ағзаларына Салауаттың кәбере сиркәү нигезе эргәһендә булырға тейешлеге хақында әйтте, сөнки Салауат сиркәү бинаһын төзөгә бик күп көс һалған кеше. Ер аһтына киткән ишекте, кешеләр аңғармаһын өсөн, таштар һалып, балсык менән һылап куйғандар, тине ул.

Әммә Екатерина II ваҡытындағы документтарға ярашлы, төрлө ауырыуҙар нык таралыуы аркаһында күп халык һәләк булыу сәбәпле (Мәскәүзәге чума эпидемияһында ғына ла 1771 йылда меңләп кеше кырыла), 1772 йылдан алып сиркәүзәр эсенә кешеләр күмәү тыйыла. 1800 йылда сиркәү хезмәткәрзәре был указды еренә еткереп үтәһәләрме икән, әллә, йола буйынса, Аллаһ йортон төзөгә шәһси көс түккән һәм аксалата ярҙам күрһәткән кешеләрзә сиркәү эсендә ерләү дауам иткәнме? Быныһы безгә билдәһез.

...1800 йылдың сентябрь айының һуңғы көндәре килеп етте. Ағастардың һары япрактары ер өһтөн алтын келәмгә төрзә. Урал тауы һырттары күззән яуын алырҙай матурлыкка сумды, көһьякка ынтылған коштар өйөрөлөшөп-өйөрөлөшөп тыуған яктары менән хушлаштылар һәм, моңло итеп сутылдаша-сутылдаша, сикһез күккә ынтылдылар.

Ошо мөгжизәле матур көнгә шом ташлап, Урал тауы һыртында күкһел кара болот кабарып сықты ла, күз аһып йомғансы Йүрүзән туғайзары өһтөнә ямғыр булып койолдо. Ауыл халкы көтмәгәндә аяз күктә йәшен йәһнәтеп, күк күкрәтеп йылы ямғыр яуыуына аптырап калды. Аңғармаһтан яуа башлаған ямғыр тиз генә туктаны ла, бөтә тирә-якты сағыу төһтәргә буяп, Урал тауы һырттарын тоташтырған мөгжизәле йәйғорға әйләнде. Салауат батыр менән мәңгелеккә һөргөнгә киткән ир-аттарзы һағынып көткән башкорт халкы был йәйғорзы Салауат күперә, Салауат юлы тип атаны.

Әйе, кешеләр бер-берәһәнән ни тиклем генә алыс йәшәһә лә, улардың күнел ептәре, тойғолары, йөрәк нурзары бер-берәһән һәр ваҡыт тоя, һизә. Алыс Балтик ярында Салауаттың һуңғы һулышы, һағышы моңо, күз йәше тыуған Урал таузарына, Йүрүзән туғайзарына йылы ямғыр һәм матур йәйғор булып кайтып етте лә, киске томан булып, ғәзиз тупрағын косаклап иркәләне, күз йәштәре кеүек саф, үтә күрәнмәле ысыкка әйләнәп, тәү тапкыр тәпәй баһқан башкорт еренә тып-тып тамды. Батырдың йәне тыуған төйөгәнә кайтты...